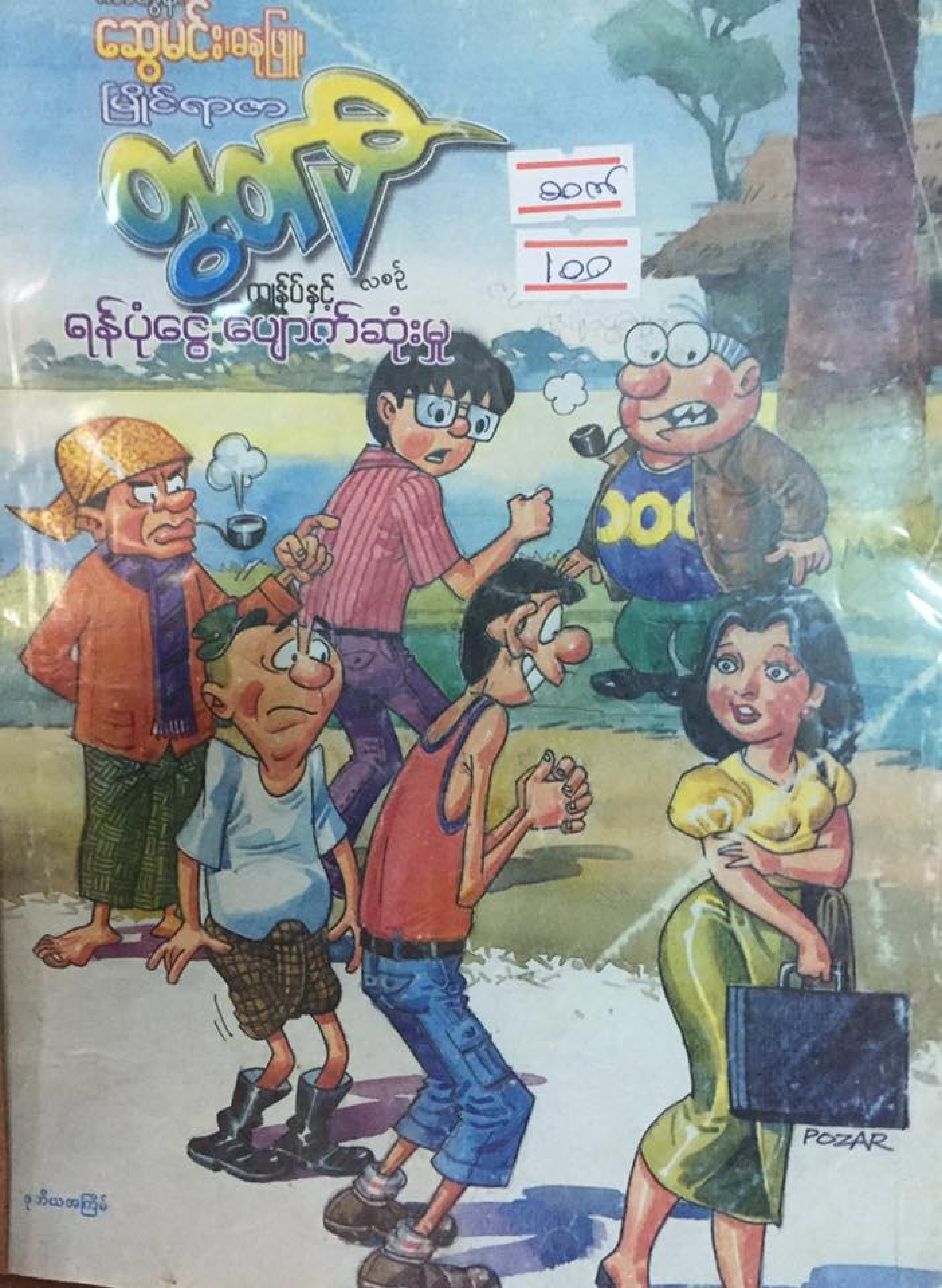

ဆွေမင်း၊ဓနုဖြူ
မြိုင်ရာဇာ
ကာနိပ်နှင့်
လစဉ်
ရန်ပုံငွေ ပျောက်ဆုံးမှု
POZAR
ဒုတိယအကြိမ်

ဇေဋ္ဌရာစာပေ၏အမှတ်တရအစီအစဉ်

ကာတွန်း အောင်ရှိန် ၏ စုံထောက်ကြီးဦးရုံတား

ကာတွန်း တင်အောင်နီ ၏ ပြာလောင်

ကာတွန်း မောင်မောင်အောင် ၏ ပိုးဥ

ကာတွန်း ပိုးဂ ၏ မောင်မောင်ဂ

ကာတွန်း ကိုခိန် ၏ စုံထောက်ကြီးဦးနုံပြား

ကာတွန်း ဆွေမင်း(မနုဖြူ) ၏ မြိုင်ရာဇာတွတ်ပီ

အမှတ်တရစုစည်းမှု

အခန်း (၁) မောင်မောင်ဇာရောက်ရှိလာခြင်း

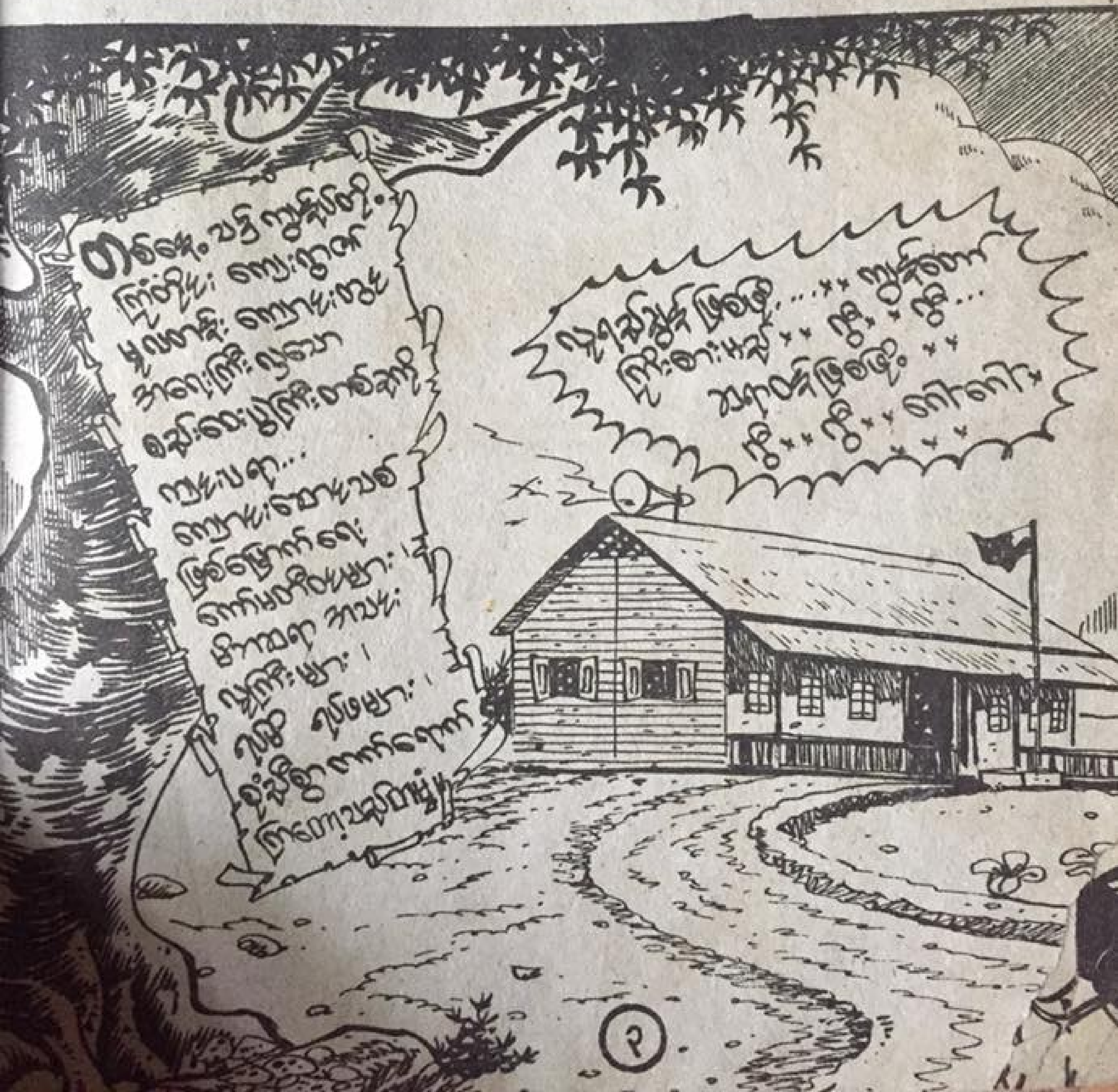

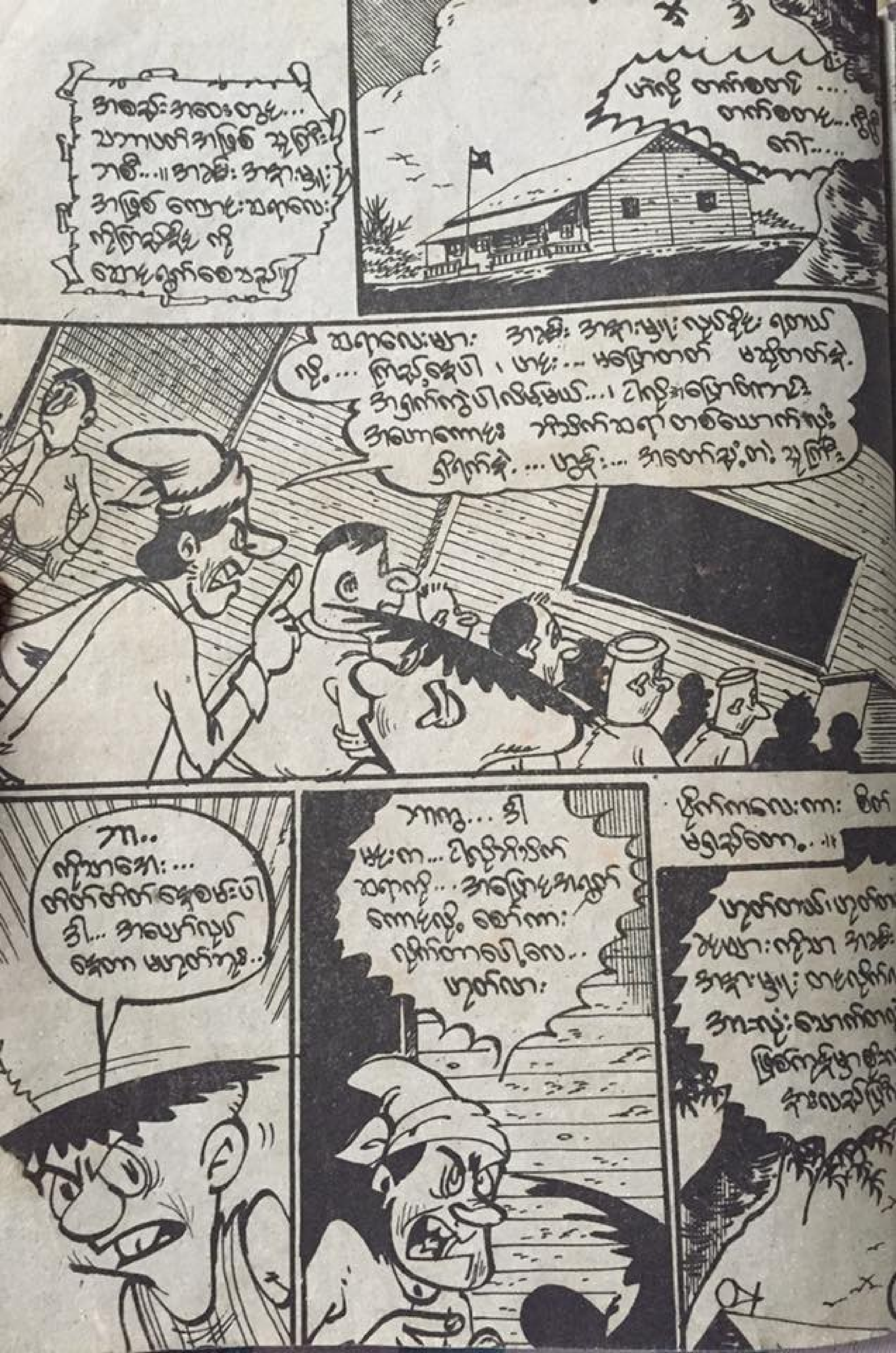

ဖောင်း!

ဟိုး
ဟာ
၆

ကျုပ်တို့ ရွာရဲ့ မူလတန်းကျောင်းကို သက်ဆိုင်ရာက... တွဲဖက် အလယ်တန်းကျောင်း အဆင့် တိုးမြှင့်ပေးလိုက်ပြီ ဆိုတာ... ဝမ်းသာစရာကောင်းလှပါပဲ...
ဖြိုး... ဖြောင်း... ဖြောင်း ဖြောင်း
ဖြောင်း... ဖြောင်း ဖြောင်း...
ခုလို အလယ်တန်းကျောင်း တိုးမြှင့်ရဖို့ ဆိုတာ... မလွယ်လှပါဘူး...၊
၇

ပက်ဆိုနာကတော့ ပုံမှန်ပဲ... တစ်နှစ်ထက်တစ်နှစ်ကို ပိုလေးသွားပါတယ်..
ဟိုး... တော်ပါ လေးဟဲ့
ပြီးခဲ့တဲ့ ကျောင်းသားတွေကို... ထွက် ကြည့်ရင်တော့ ၈၂ ခုနှစ်ဆွဲ ကျောင်းသားကျော နေပါတယ်...၊ ဒီတော့ ... ပဲ... ပုံးဘောင်းကို... ကျေးဇူးက... ဆေးကျောင်း မှာပါ အားပေးချီးကာ အကျင့်သိက္ခာ ပြည့်ဝကြောင်း အသိပေးရင်း ချီးကျူးပါတယ်...
သေချာပဲ ဒီကောင်ပဲ ဆိုက်မယ်ဆိုတာ..
အို..
အခမ်း ခံပါတီ... ၈၂ အစီအစဉ် အရ... ကျောင်းဆောင်သစ် ကြီးကို... တာဝန်ယူ တည် ဆောက်မယ့်
ရန်ကုန်မြို့မှ နာမည်ကြီးကုန်သည်ကြီးဖြစ်တဲ့! ကိုဖောင်းမောင်းလာ ကနေ ကျောင်းဆောင်သစ် ဆောက်လှူပါမယ့် အကြောင်း... ဦးလေး တင်ပြပါမယ့် ဆရာ.... ကိုဖောင်းမောင်းလာ... ကြွပါ....
ဂြောင်း... ဂြောင်း
ဂြောင်း
၉

အဟင်း...
ကျွန်တော့်နာမည် မောင်မောင်ပေါ့... ဘလက်စကိုင်း... အောက် လုပ်ရေး လုပ်ငန်းစုရဲ့ ပိုင်ရှင်ပါ...
ဘလက်စကိုင်း ဆိုတဲ့ နာမည်ကို မြန်မာ မှု ပြုရရင်တော့... ဘလက် ဆိုတာက မှောင်သော... စကိုင်း ဆိုတာက ကောင်းကင် ကြီးပေါ့ ခင်ဗျာ...
မှောင်မည်းသော ကောင်းကင်ကြီး ပေါ့နော် ..
ဟိုး...ဟိုး... လူပြိန်း အခေါ်နဲ့... တိုက်ရိုက်ကြီး ဘာသာပြန်ရင်တော့... အဲသလိုပေါ့...

ကျွန်တော်က ခံစားချက်သမားမို့ ကဗျာဆန်ဆန်လေး ဖြစ်အောင် နာမည်ပြု ထားတာကတော့...
"မြို့မှာလေလားမိုးရဲ့" ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျာ...
ဖြူး... အတိတ်ကောင်း နိမိတ်ကောင်းနဲ့ မှည့်ထားတာကိုး
ကျွန်တော့် အနေနဲ့.. ဒီလို.. အသေးအဖွဲ့ အဆောက် အဦး.. မျိုးကို ဘယ်တုန်းကမှ မဆောက်ခဲ့ပါဘူး...
တက် လျှို့ကို
တယ် ဆိုပြီး
သွားမယ်....
အသုံး ဆုံး သိန်း.. ရာဂဏန်း အထက် မှာရှိတဲ့.. ဟိုတယ်တို့ စူပါမတ်ကက်တို့ ကိုသာ တာဝန်ယူ ဆောက်လုပ် ပါတယ်...
ကြားရ

ဒီက .....
တောသူ တောင်သားများ
ခင်ဗျား... ဒါဆို.. ဒီအလှပုံကို
ခင်ဗျား.. ဘာလို့ လက်ခံသလဲ
လို့ မေးစရာ ရှိပါတယ်
ဟုတ်ကဲ့... ဒီလိုပါ...
တစ်ချက်... ကျွန်တော့် ဘူလယ်ချင်း
ကိုကြည့်ရှိုင်ကို.. ခင်လဲခင်... အားလည်း
နာလို့ ကြည့်တဲ့..
အခါက..
တစ်ကြောင်း...
နှစ်.. အချက်.. ဆွန်းကျပ်ပိတ်ကျောင်းနေတဲ့
မြို့ပြကို.. စေတနာရှောင်ခွာပြီး.. လွှတ်လပ်
သန့်ရှင်းတဲ့ ကျေးလက် အလှကို...
င်းလဲ ခံစားချင်တာက တစ်ကြောင်း.. ကြောင့်
ပုံကို.. ကျွန်တော်.. လက်ခံ ခဲ့ရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်...
၁၀
၁၁

ဦးလှကို... ကျွန်တော. ဒီကနေ့ထလိုက်တာ ဆိုတဲ့. ပစ္စည်းကို... အပ်ခဲ့သည်. မနေ့တော့ကွ... ဈေးသုံးက. အိမ်တစ်စီး ကျွန်း သေပါ...
အာဟာရဓာတ်စမ်းပါ ဓာတ်ကြီး ရယ်.. သူ့ဆရာ သူ့ရည်ကျက်ပုံ ဗိုက်လည်း.. မစေ့ပါကွယ်
ဟုတ်ကဲ့
ဦးလှ ရှိတဲ့. လက် သမား သရုပ်ဆောင်ရဲ့ ဆောက်လိုက်ရုံ ပြီး ဆောလား...
ဟာ... ဘွားမှာ ရှိနေတဲ့ လက်သမား သရုပ်က... ဝါးပေါက်စတော်ကွ
ဝါးပေါက်စကုန်းက... ဒီကျွန်း ဆောက်ရမှ ကို ယူနေတာ... တစ်ပေါက် ပေါက်ကို ပေး ရလိုက်တာနဲ့ ကျွန်း ကျော်မတိုင်ကို မျက်နှာလိုက်တာ ဆိုပြီး အသုံးပြုကြမှာ... ဒီလိုကြားရ....

ကျောင်းကော်မတီနဲ့ ညှိနှိုင်းပြီး အရာလေး ကိုကြည့်ရှုခွင့်ရ သူ့ယာခင်းမြေတော့ ရှိ..........
ငမင်းခေါင်လောက်ကို ခေါ်ပြီး အပြဿနာလေး သူ့အရည်အချင်းနဲ့ သိုက်တို့ကထောင် မြန်ပြီး အားနာရအောင်ပါကွာ....
ကျွန်တော့်အနေနဲ့ ဒီကျောင်းဆောင်ကြီးကို ဆောက်တဲ့နေရာမှာ.. အကျိုးအမြတ်ဆိုတာကို ထည့်မတွက်ဘူး..
စေတနာ မေတ္တာကို ရှေ့တန်းတင် ဆောက်လုပ်ပေးမှာ.. ဖြစ်ပါတယ်... ကဲ.. ဒီမှာ.. ချိတ်ထားတဲ့.. ကျောင်းရဲ့ပုံစံကို.. ရှုစားကြပါ ခင်ဗျာ..

ဒီဒီဇိုင်းဟာ ခေတ်မှီမှုနဲ့ စတိုင်သစ်မှုမှာ ရုပ်ပါထိပ်တန်း နံပါတ်ဝမ်းဖြစ်ပြီး ကမ္ဘာ့ အဆင့် မီရလေအောင်...
အာရှပုံစံ... ဥရောပ ပုံစံ.... အမေရိကာ ပုံစံ... အားလုံး ထည့်သွင်း ရေးဆွဲထားပါ တယ်...
နိုင်ငံချစ်ကြော်ငြာရင်တော့.. ဒီရွာက ကျောင်းဆောင်သစ်ကြီးကို အခိုင်ခံ့ဆုံးနဲ့ အကောင်းဆုံး ဖြစ်အောင် ဆောက်လုပ် ပေးမယ် ဆိုတာ ကြော်ငြာရင်း နိုင်ငံ ချစ်အပ်ပါတယ် ခင်ဗျား...

အဓိကအခင်းနံပါတ် (၄၃) အရ ကျောင်းဆောင် ဖြစ် မြောက်ရေး ကော်မတီ... ဖွဲ့စည်းပြီးနောက် မိဘဆရာ အသင်းမှ ကောက်ခံရရှိသော တဲ့... ငွေပုံငွေ ညွှန်ကြားမှုပေး အပြီးပေါ် ဖြစ် ပါတယ်...
ကျောင်းဆောင် ဖြစ်မြောက်ရေး ကော်မတီ ဥက္ကဋ္ဌ အဖြစ် သူကြီး ဦး...ကို၊ ဒုဥက္ကဋ္ဌ အဖြစ် ဦးထွန်းပါက ဆောင်ရွက်ပါမယ်....
ဟား... ဆရာတွက်တော့ မှန်ပြီဗျို့
ဆရာကြီး ဒါ အမှားကြီးပါ... စကားနောက် တာပါ... ဟုတ်
ကျွန်ုပ်လည်း စမြုံ့လေ တွေ နေရာယူရတော့၏။ အကြံအိုး လက်ပေးမှ ဒုဥက္ကဋ္ဌ ရာထူးလက်ကိုင်ရှိ လူကြီး တစ်ဦး ဖြစ်သွားပြီ မဟုတ်ပါလော...။
အတွင်းရေးမှူး အဖြစ် ကျွန်တော် ဦးကြည်နိုင်က ဆောင်ရွက်မှာဖြစ်ပြီး ဘောက်ချာရေး တာဝန် အဖြစ် ကန်ထရိုက်တာ ဦးဆောင်ဆောင်ဂဂ... ဆောင်ရွက်မှာ... ဖြစ် ပါတယ်....
၁၆

နေပါဦး ကိုဖိုးထွေးရယ် ဖွင့်မနေ ပါနဲ့တော့
မဟုတ်တာ သူကြီးရယ်

ဦးဖိုးသူ၏ မျက်နှာတွင် ဇက်.ကြောကြီးထ၊ မျက်ခုံးကြီး၊ သွေးမရှိပြီး ကို.ပေါ်လာပြီ:
မ... မရှိတော့ဘူးဗျ... ငွေ... ငွေတွေ
မ... ရှိ... တော့ဘူး...
ပေးလွှာထဲ မှာ
ဆိုင်း
ကျန်တာတွင်း:
ဦးဖိုးသူကား... ခေါင်းကို
ကာ:မျက်ဖော်, ရှိပေပြီ။
ဟုတ်ပ...။

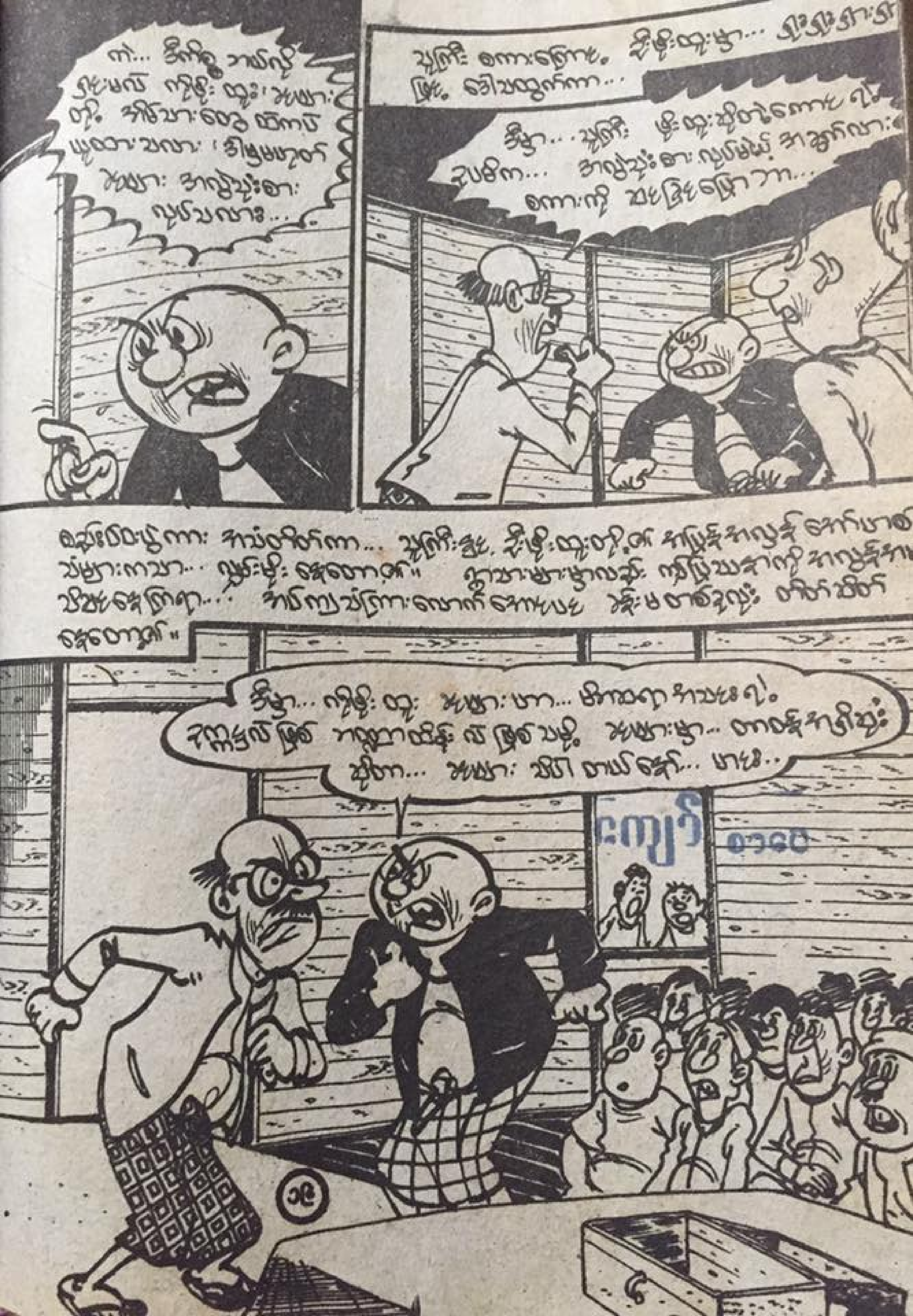
ကဲ... ဒီကိစ္စ ဘယ်လို လုပ်မလဲ ကိုမိုးထူး ခင်ဗျား တို့ အိမ်သားတွေ ထောက်ပံ့ မှုလား ဘာလား ၊ ဒါမှမဟုတ် ခင်ဗျား အလွဲသုံးစား လုပ်သလား...
ဘူကြီး စကားကြောင့် ဦးမိုးထူးမှာ... ပြီး ဒေါသထွက်ကာ...
ဒီမှာ... ဘူကြီး မိုးထူးဆိုတဲ့ကောင် ငါ့ ဥပဓိက... အလွဲသုံးစား လုပ်မယ့် အကောင်လား စကားကို ဆင်ခြင်ပြောဗျ...
စည်းဝေးပွဲကား အသံတိတ်ကာ... ဘူကြီးနှင့် ဦးမိုးထူးတို့၏ အပြန်အလှန် တိုက်ခိုက်သံများကသာ... လွှမ်းမိုးနေတော့၏။ ရွာသားများမှာလည်း ကိုပြုံးသန်းကို အလှည့်အား ပေးနေကြရ... အပ်ကျသံကြားလောက်အောင်ပင် ခန်းမတစ်ခုလုံး တိတ်ဆိတ်နေတော့၏။
ဒီမှာ... ကိုမိုးထူး ခင်ဗျား ဟာ... မိုက်သရမ်း ကြသေးရဲ့။ ဒီကြားမှာ ဖြစ် ကျွန်တော်ထိန်း လာ ဖြစ်သမို့ ခင်ဗျားမှာ... တာဝန်အရှိဆုံး ဆိုတာ... ခင်ဗျား သိပါတယ်နော်... ဟုံး...
၁၉

ဒီထက်မှာကတော့ တွေ့လောက်ပု... ကျုပ်ထိန်း သိမ်း လာခဲ့ပေတာ... အိမ်ကလူတွေ ဆိုလည်း မနေ့ကတည်းက... ကုလားမှုံ ပျောက်သွား ပြီတာ....
အိမ်မှာက... ကျုပ်ရှမ်းမအဘိုးရဲ့ ကျုပ်ပါရှိတာ.... သူကတော့ သေတ္တာကို ဖွင့်ပြီး ငွေတွေကို သေတ္တာရှေ့ပြီး ပြန်ထည့်ထားတာ...
ခု... ငြိရာလက်ရာ မပျက်ဘဲ ငွေတွေပျောက် နေပြီ ဆိုတော့....ဟူး ဝဋ်းစား ရ ကျုပ်နေပြီ...
သူကြီး ဘဇိုကား ဦးမိုးထူး၏ အကြံထက်... မြေကြီးသာ အကုန်မို လားရာ အခန်းရတိုင်း မြေကြီးစွက်ကို သာ... ဦးမိုးထူးအား တွင်တွင် မေးတော့သတည်း။
ဂဲမှာ... ကျုပ်ကို အချိန်ရွှတစ်လလေး တစ်လအတွင်း ဒီတရားခံကို... မိအောင် မမ်း မယ်... တစ်လပြည့်လို့မှ မမိဘဲ့ရင်....
ဒီဆို... ဟဲ့ဟား ဒီမြေကြီးစွ ဘယ်လိုလုပ်မလဲ ဟင်... ဟင်...
၂၁

ရွာသူရွာသား အပေါင်းတကား
ယှက်စီ ယှက်စီဖြင့်…
မြိုင်မြိုင် ကျက်ကြံခဲ့ပြီ...
ဦးမိုးလှ၏ ဂေဟာတော်နှင့်ပုံရိပ်
တစ်ပိုင်းကျေပ် လှုံးသင်းရှာ...
ပျောက်ဆုံးသွားပုံရှာ.....
တစ်ရွာလုံး အံ့ဩ
ကြောမသိပါ ဘောသုံးဖောသား
မြင်ရသော မသိရှာ...
သေသွားလှပါ သိင်...။
ကျွန်ုပ် အနေနှင့် ကြိုက်ခွင့်ရ ဦးမိုးလှအပေါ် အလှူ သရဏ္ဍ မဖြစ်ပါ။ သူကား တော့မှ သုံးနိုင်သော ကြင်ကြိုးနှင့် ရှာဖော်ကြောင်း၊ တစ် ပုဂ္ဂိုလ် မဟုတ်ပါလော...။ အကြံအဖန်မဟုတ်ချေ။
ကျွန်ုပ် အားနာစွာ သူကား ကန့်ကွက်ခဲ့ပါလေ၏ မိမိမသာ ကျိုးခံတော့မည်း။... ကြိုးစွဲပါလော။ မိမိပျောက်ဆုံးသွားပုံ သူ့ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပြီလား... ၊ သူ့ အသွင်...။
သူ၏ဖြူမြင်ရှု၊ သူ၏ပညာဉာဏ်၊ သူ၏လှုပ်ရှားခြင်း၊ ဆင်းရဲမှုအစ တဆွေ့ အကြိုက်မှု၊ စာမျှပေးကြောင်း အကြောင်းအရာ ကျွန်ုပ် တိုက်ဆိုင်ပါ၏ ဖြစ်ရပ်၊ သူ့ကို အားအင်ကြီး နှင့်တွေ့ကြရလေ၏ ။

အခန်း (၂) မိမိကိုယ်ကို ကောင်းအောင်ကြိုးစားမည်

ဟင်း.. ဒါပေမယ့်.. မင်းလေး
တို့ရဲ့.. ရုပ်အလှ.. ခန္ဓာအလှလေး
တွေကို.. ကိုကိုက ပျော်ပျော်ကြီး
မရှုစားနိုင်တာကို ခွင့်လွှတ်
လှည့်ကြပါကွယ်...
ဗျော်...
မောင်မောင်က
မောင်မောင်က
သနားစရာကောင်းလှတဲ့
မင်း ၁၀ ပါလား
ကွယ်...
ဖြိုးဖြိုးဖြက်ဖြက်လေးများ စားရမှာလားလို့
ကြည့်နိုင်ရုံ လိုက်လာခဲ့ပါတယ်.. ခု ဂျီနိုဝင်
တစ်သိန်းကျော်လောက်ပျောက်ခဲ့သတဲ့...
သက်တိုင်ရာက ထုတ်လေး
မယ့်ငွေကလဲ.. အရစ်ကျ...
နက်ဖြန် မြိုင်သာမော်တော်နဲ့
ပါလာမယ့် အောက်ထုပ်ရေး
ပစ္စည်းတွေ ဖိုး.. ရန်ကုန်က
ဝယ်ထားတဲ့.. သတ္တုမတန်းဖိုး
ပန်းရှိုးပက်သမားဆရာတွေ
ရဲ့.. စားရိတ်.. အိုး...

မစားရတဲ့ အိတ်ထိုက်ရမယ့်ကိန်း ဆိုက်နေပြီ... မင်းကံကိုက ဆိုးလှပါတယ် မောင်မောင်ရေ... ဟင်း...
သေနာကျ ပဲကြော်ကြီး... ပါ.. ဒီလို ဖြစ်ရတာ ဒင်းကြောင့်.. ဒင်းကြောင့်...
မိုးရော.. ငွေထုပ်ထုတ်ဦးကွာ.. လုပ်ငန်းက အရှိန် ကောင်းနေပြီ...
အဲ
လုပ်ငန်း အရှိန်ကောင်းတယ်ဆိုတာ ကြောတယ်.. ခြောက်ထပ်တိုက်က.. ခုထိ.. တစ်ထပ် မပြီးသေးဘူး၊ ခင်ဗျား တောင်းတိုင်း.. ကျုပ်..ထုတ် ပေးနေတဲ့ ငွေတွေဟာ တွက်ကြည့်ရင်...
၂၆

ခုဆောက်နေတဲ့.. ခြောက်ထပ်တိုက် တစ်လုံးဟာ မကြာတော့ဘူးမှ...ထုတ် စရာငွေလဲ တစ်ပြားမှ မရှိတော့ဘူး.. ဘယ်လို လုပ်ကြမလဲ..သေနာ ကြီးရဲ့...
မပူပါနဲ့. ဖိုးလော့ရာ ငါကြံပါ့မယ်.. ဒီခြောက်ထပ်တိုက်နဲ့ ပတ်သက် ပြီး...
မင်းသာ.. ငါ့ကို ကိုယ်စားလှယ် အဖြစ် ညွှန်နေရမယ့် ပါဝါသာ လက်မှတ်ထိုးပြီး လွှဲပေးကွာ...
ဟာ.. ဒီ.. မဆောက်ရသေးတဲ့.. တိုက်ခန်းတွေကို ကြိုပြီး ရောင်းမယ်.. ရလာတဲ့ ငွေနဲ့ ဆက်ပြီး ဆောက်ကြတာပေါ့.. မပူစမ်းပါနဲ့...
အားကိုးပါတယ်.. ကိုကိုပဲ ကြံရမယ်.. ဒို့ဖိုးဆို ခွက်ဆွဲရ လိမ့်မယ်..
၂၇

မိတ်ဆွေ.. ကျွန်တော် လက်ညှိုးထိုးတဲ့ နေရာ တည့်တည့်ကို ကြည့်လိုက်... အဲဒီ အပေါ်ဆုံးထပ် ပဲ..၊ အဖျားဆောက်ပေးမှာရော အခန်းလှလှလေးကို.. မျက်စိထဲ မြင်ကြည့်လိုက်.. တွေ့ရဲ့လား...တွေ့ရဲ့လား...
ဗ.... အဲ.... တွေ့.. တွေ့......
မြင်လို့ မကြိုက်သေးဘူးလား.. ရတယ်... ဟော့... လက်ညှိုးလေးကို နည်းနည်းလေး ကွေးလိုက်ပြီ.. သေချာ ကြည့်နော်.. အဲဒီ.. ငါးထပ်.. မြင်သေးလား...
မမြင်ဘူး.... အဲ မြင်... မြင်
ထပ်ကွေးလိုက်ပြီ.. အဲ..အဲဒီ.. လေးထပ်ပဲ... ကြိုက်ပြီလား... မြင်သေးလား...... ....
ဂွပ် ဂွပ် အီး
လေထဲက တိုက်ခန်းတွေကို.. လက်ညှိုးထိုးပြီး ရောင်းလို့ ရတဲ့ ငွေတွေဟာ.. နည်းတာမှ မဟုတ်တာ...

ဒီငွေတွေနဲ့.. ကန်ထရိုက်ယူထားတဲ့ တိုက်လေး အပြန်ပြီးအောင် ဆောက်.. နောက်မှ.. ပြီးချင်ပြီးပလေ့စေ.. ရတဲ့ အမြတ်လေးနဲ့.. ဖြီးမိရဖြီးတဲ့ ကြွေး.. စိတ်ကူးယဉ်ကောင်းတုန်း ရှိသေး.. ဆေနာကျပဲကြော်ကြီးက.. ငွေတွေရော.. မဆလာသယ်တဲ့.. ကောင်မလေးပါ.. မ,ပြေးသွားပြီ...
ချိုးကားတိုက် သေပါစေဗျာ...
အိမ်ရှင်က တရားစွဲမယ် လုပ်လို့...
ဦးရယ်.. အချိန်လေး နည်းနည်းတော့ ထပ်ပေးပါခင်ဗျာ.. ကျွန်တော် ပြေး... အဲလေ.. ပြီးအောင် လုပ်ပေးပါ့မယ်.. ဘုရားစူးပါရစေ...
မလုပ်ပေးလို့ကတော့.. သိအောင်ကို...
မနည်းတောင်းပန်ပြီး ဘယ်ပြေးရမလဲ စဉ်းစားနေတုန်း သူငယ်ချင်းကြည်မိုးနဲ့ တွေ့တော့ ငါ့ကို ကန်ထရိုက်တာ ဆိုပြီး အားကိုးတကြီး အလုပ်အပ်တော့တာကိုး...
စိတ်ချ သူငယ်ချင်း... ငါ.. အပ်ရိုက်... အဲ.. အပ်အပြင်ကို ကူညီပါ့မယ်...
ပြေးဖို့လဲနေရာရ.. ရိုက်စရာ ငွေလဲ ရပြီဟဲ့ ဆိုပြီး.. ဒီရွာကို ဝမ်းသာအားရ လိုက်လာခဲ့တာ.. ခုတော့.. ဟင်း... သူများမကောင်းကြံ.. ကိုယ်ဖြစ်သာဓိ ဆိုတာ.. တယ်မှန်ပါလားနော်...
အကုသိုလ်များ ဝင်ချင်ရင် အပေါက်နဲ့ ဝင်တယ်ဆိုတာ တယ်မှန်...

ပဲရိုက်ကြီးဆိုတဲ့ လူဟာ.. ကောင်းကျိုးသာ မပေးတယ် သံသရာမှာ ဒုက္ခရောက်အောင်တော့ သင်ကြိုက်တဲ့ နည်းတွေ.. ရှိနေ တာပဲ... တွေ့နိုး...
ဒီမှာကြည့်.. ဖိုးလေ.. ဘိလပ်မြေ တစ်ဒယ် ခဲလုံး ဆယ်အိတ်ရော....သဲ အိတ်နှစ်ဆယ် ထပ်ထည့်....
ရှိပါ့ဦးမလား ခင်ဗျားဟာ
ဒါကို ဖိုးရိုးမှိုင်းဝမ်း အချိုး လို့ ခေါ်တယ်...
..ပေါ့ လေးလေးမှတ် လို့...
ဟုတ်ပါ့မလား ခင်ဗျားဟာ..
သိတ်ဟုတ်တာပေါ့..
တို့နိုင်ငံကို မတရားနယ်ချဲ့ခဲ့တဲ့.. ဘိလပ်သားတွေကို.. ဆန့်ကျင်တဲ့ အနေနဲ့.. ဘိလပ်မြေကို အနည်းဆုံး သုံးတာကွ.. ခိုးတယ် မထင်နဲ့...
မှတ်သားလောက်ပါပေ့ ကွယ်...

ပြန်တွေးကြည့်ရင် ရှက်စရာကောင်းလိုက်တာ ငါ့မှာ ဒီလို.. စိတ်ဆိုး စိတ်ညစ်တွေ ရှိလာရတာ ဟာ.. တကယ်တော့...
မကောင်းတဲ့ကောင်နဲ့.. သွား ပေါင်းမိလို့ပဲ.., ရိုးသားတဲ့.. ငါ့ သူငယ်ချင်းကို ကြည့်ရှိုင်ရဲ့... မျက်နှာကို.. ငါ.. ငုံရမယ်.. မြို့တော့ အလိုလေး.. နိမ့်ကျလှချည်လား...
ခုအောက်မေ့ကျောင်းမှာ သူတို့လေးတွေရဲ့ မောင်တွေ.. တူတွေ.. တူမလေးတွေ..လဲ လာတက် ကြမှာပဲ.. ဒါဆို.. သူတို့လေးတွေ ရဲ့ မျက်နှာ လေးတွေကိုလဲ.. ကြည့်ရ.. မြင်ရ ဦးမှာ ပေါ့.. ဟီး...
ပြင်မယ်.. ငါ့စိတ်တွေကို ပြင်လိုက်တော့မယ်...
♫ မိမိကိုယ်ကို ကောင်းအောင်ပြု ကောင်းအောင်ကြိုးစားမည်×× ♫ မိမိကျောင်းကိုကောင်းအောင် ကြိုးစားမည်×× ♫
တဲ့နှိုယ်×× တူနှိုယ်××× ပျော်×××

အခန်း (၃) ဦးရှုံစားနှင့် ဦးဒိန်းခေါင်ရောက်လာခြင်း

ဝုန်း
အဟမ်း

ကျုပ်ကို ဒေါင်းတုံးရဲ့လူ ဒေါင်းတုံးရဲ့လူဆိုပြီး ခေါ်နေတာ ဘယ်သူများတုံ့လား
ဦးတား ကြည့်ပါ မောင်ရင်ရယ်၊ ဟောဒီ လမ်းပေါ်မှာ---
မောင်ရင်ရယ် ကျုပ်တို့ နှစ်ယောက် ရယ်ပဲ ရှိတာ မောင်ရင်း မခေါ်လို့ ဘယ်သူ ခေါ်ရမတုံး
မကျေ-မနပ် ဖြစ်သွားပြီး
ဦးပဓိရုပ်တွေကို သေချာကြည့်ပြီး
ဟွန်း

မှတ်ထားလိုက်၊ နာမည်ကျော် စုံထောက်ကြီး ဦးရှံ့ဖားဆိုတာ ကျုပ်ပဲ၊ သူက ကျုပ်ရဲ့ မိတ်ဆွေကြီး ဦးခိန်းဒေါင်းဆိုတာပဲ၊ ကြားဖူးရဲ့လား မောင်ရင်
ကျေးဇူးပြုပြီး ကျုပ်တို့ကို ဦးဖိုးထူး အိမ်ကို အရင် လိုက် ပို့ပေးပါ

အဟီး...မိတ်ဆွေဟောင်းတွေ ဆိုပါတော့ဗျာ။
အခုလဲ လူမုန်းနဲ့တရေးမြီး မိတ်ဆက်လို့ရောက် လာရတယ် ဆိုပါတော့။

မယ်စမ်း မယ်စမ်း
ဟိုး.. ဦးဒိန်းဒေါင်. ဦးဖိုးရှား ရဲ့ အိမ်အဝင်လမ်းကလေးရဲ့ မြေကို လာကြည့်စမ်းဟိုး"
ဘာများ ထူးခြား လို့လဲ။
ထူးခြားတာပေါ့၊ အလယ်လမ်းက မြေဖြူဗျ၊ ဒီလမ်းက မြေနီ...
လာဟိုး.. ဦးဖိုးရှား အိမ်ပေါ် တက်ကြည့်ကြရမယ်

ဟာ... ဦးပြုံးဘားတို့ ပင်းသာ
အိမ်ပေါ်ကြွကြပါမယ
ကြွကြပါ
ဦးပြုံးဘားက ဦးမိုးထူးကို လက်ကာပြပြီး
အိမ်ပေါ်သို့ လေးဘက်ထောက်တက်နေ
ဦးပြုံးဘား၏ လေးဘက်သွားပြိုင်ပွဲ
ဦးမိုးထူး

ဒါနဲ့ ဦးဖိုးရှုး၊ ခင်ဗျား ငွေသေတ္တာကို ဘယ်နေရာမှာထားသလဲ၊ သဲလွန်စ ရနိုး ရငြား ရှာကြည့်ရမယ်ဗျ။
ရှူး... ဟို ဘုရားစင်အောက်မှာ လောဒီ တောက်လေးနဲ့ မြှုပ်ထားပါတယ်
ဦးရှံ့ဖား ကား သေတ္တာ ထားရာ နေရာကို မှန်ဘီလူး ဖြင့် သေချာစွာ ကြည့်နေ၏။ တစ်ခါ တစ်ခါ ကြမ်းပြင်ကို နမ်းရှု၍ ဖြေ ကြည့်လိုက်သေး...။
အတန်ကြာ ကြည့်ရှု နမ်းရှု ပြီး မှ ကျေနပ်သွားဟန်ဖြင့်...
သဲလွန်စ တော့ တွေ့ပြီဗျ
ထူးဆန်းပါလေ
စိတ်အေးအေးသာထားပေတော့ ဦးဖိုးရှုး၊ မကြာခင် တရားခံ မိ ပါလိမ့်မယ်။
၃၉

မိုးမိုးလှသောဟန်ဖြင့်၊ သေဆာလှသောလေသံတို့ဖြင့် ပြောလိုက်သော ဦးရှုံးဘား
ဦးမိုးလှသာမက... ကျွန်ုပ်ပါ... အလေးအိုး အားရသွားမိသည်။
ဝမ်းသာလိုက်တာဗျို ဦးရှုံးဘား ရယ်... အားကိုး ပါတယ်ဗျာ... ကဲ... ဦးကြမ်းရေနဲ့ သတ်သားခြောက်ကြော် မြည်းလိုက်ပါဦး အမောပြေပါ
ရွှေစာရေ... မြွေးမကြိုး၊ ခေါက်ဆွဲသုပ်တွေနဲ့ ပါမြှုပ်လေး သီ သမ်းပြီး ယူခဲ့ပါလေ
ဟုတ်ကဲ့ အာ
!! ဒီကဘယ်သူတုန်းဗျ။
ကြော်... ကျုပ်မြွေးမလေးပါ အိမ်သားတွေ ဘုရားဖူး အကုန်သွားကြ အိမ်စောင့်ချန်ခဲ့တာပါ
ကဲ... ကဲ အမောပြေ သုံးဆောင်လိုက် ကြပါဦး

အသားတော်ခေတ်ကြော်ပြီ၊
အဝ.တွယ်ထားမှ
ဒါ ခင်ဗျားတို့ လူဖြိုးနဲ့တွေ နားမလည်ဘူးဗျ၊
စုံထောက်ပညာဆိုတာ တယ်နက်နဲတာကိုး၊ ဦးမှိန်းဒေါင်
ဒီက မောင်ရင်ကို အခြေခံလေးတွေ ရှင်းပြလိုက်
မယ်ပါဗျာ။

ဟာ..
ဗိုက်ဆာလာရတဲ့
အထဲ ရှင်းပြလို့မအား
ဘူး၊ ခင်ဗျားပဲ ရှင်း
ပြလိုက်တော့

ခင်မျာ့ အလုပ် ဒီမှာ ဘာရှိသလဲ။
မ… မရှိပါဘူး…
မရှိရင် မြန်တော့၊ ဒီမှာ လူယုတ်ဝို အမှုကိစ္စ ဆွေးနွေးစရာရှိတယ်… ဟွန်း
အလိုက်သိလိုက်တော
ဦးဖိုးထွန်းကား ကျွန်ုပ်ကို အားနာစွာ ကြည့်၏၊ ကျွန်ုပ်လည်း စိတ်ထိခိုက်မကောင်း ပင် ဖြစ်ရသော်လည်း ကိုယ်က လှည့်မဲ့ သည်မို့
ကဲ… ကျွန်ုပ်ကို မြင်ချင်မှ မြင်တော့ပါစေ
ဤသို့ ဆက်ခါ ဝါသာ ထပ်မြန် ဆဲ့ရသော်လည်း စိတ်ထိခိုက် မကောင်းပေ။ ကျွန်ုပ်လို နိုင်ငံကျော် မှုသိုးကြီး မြို့ရာဇာ တွင်ခါကို မိုဝထက်ပိုက်ခြိုးမပြို့ ဘဝတူက ကျိုးနွံ လှ၏။ တစ်ခါက္ခ တစ်ကိုယ် ကျွန်ုပ်ကို ယခု သို့ရှိမ် အကြောင်းပြုကား ဒီတစ်ခါ မသေချာ အကြံမပေါ်တော့ပါတည်း။
ဒီခေါ့ ကံမကောင်းပါလား

အခန်း(၄)ဝိုင်ဥ ရောက်လာခြင်း

သကောလဒ်ကိုကြိုဆိုရင် ဦးမြစကောင်းရဲ့ လှုံးစွဲမှု ရွာရေးမည် ဖြစ် သဖြင့် ဦးမြစကောင်း အိမ်ကို အပြေးအလွှား လာခဲ့ရ... ရောက်လာ
ဟင့်...ဟင့် သမီးရှက်တယ် အပျိုရှက်တယ် ဟင့်....ဟင့်....
ဦးမှုံအောင် သမီး လုံးတာမှ တစ်ရွာလုံးနိုး ကြွေးကြော်သံကို တွေ့ရှိကြရသဖြင့်
ဟာ! ဘာဖြစ်နေတာလဲ လုံးတာမှ
ဘာဖြစ်ရမလဲရောက် ဟို ကန့်ကသရိုက်ဆိုတာ! ဖိုးပြန်ကြ ရှာ.
ဟို...ကန့်ကသရိုက်တာ... ခေါင်းချောင်းကို မြှောက်ထားတယ်..

မှတ်တယ် မှတ်တယ် ဆရာ ကျောင်းဆောက်ဖို့ နောက် ရောက်... လက်သမား ဆရာပေါ့
ဒီနေ့မနက် ကျွန်မတို့ မြို့ လားပေါ့ ဟာမရှက်ခုံ ပြီး ပြန်အလာ ဆရာ မောင်မောင်ဇော သိတဲ့ လူနောက်က လိုက်လာပြီ။
အဟဲ.. အစ်ကိုက မြို့က ရောက်လာတဲ့ ကန်ထရိုက်တာ.. မောင်မောင်ဇော်လေ.. သိတယ်မဟုတ်လား...
မသိဘူး
ဟိုး... သိမ္မလေး.. နေပါ ဦးကွယ်...
ဘာလုပ်မှာတုံးလဲတော်
အလှလေးလေး...နှုတ်ခမ်းလေး ချိုး.. ဖြောင့်...လှနေတာပါပဲကွယ်...
၄၆

၄၇

ဟဲ့. နွား...
မောင်မောင်ရာ ဘယ်သွားမလို့လဲ
ကျွတ်.. ကျွတ်...

ဒါဆို.. ကျွန်ုပ်တို့ လှည်းနဲ့ လိုက်သွား လေ ကျွန်ုပ်တို့လည်း
ဆရာဝင်ကို ကျေးဇူးပါဗျာ.. သွားကြစို့
အဆင်ပြေလိုက်တာ ဗျာ...
ဒါနဲ့ မောင်မောင်ရာ မြို့မှာ အလုပ်တွေ ပစ်ထားခဲ့ရပြီး တို့ရွာကို လိုက်လာတာ... ဒီမှာကလဲ ဆွေမျိုးတွေက... မျှော်နေတာ....
မောင်မောင်ရာ ကိုဦးမြင့် အားနာလိုက်တာကွယ်...
ဦးများဦး.. ကိစ္စ မရှိပါဘူး... အခုကယ် တွက်...
ဒီရွာမှာနေရတာ ကျွန်တော့်အတွက်.. သိပ် လိုက်.. အဲဒါ.. သိပ် အေးချမ်းပါတယ်...

ကျွန်တော်ကလဲ.. စိတ်ပြေလက်ပျောက် အနားယူချင်နေတာရယ်၊ ပြီးတော့.. ကိုယ်တတ်တဲ့ ပညာနဲ့.. ကုသိုလ်ယူရတာပေါ့ ခင်ဗျာ..
ဒီလိုလား မြိုး.. မြိုက်ပါလေ.
ဒါနဲ့.. အနီကယ်လွတ်ကိုမေး ဦးမယ်.. အဟဲ..
ကာမှား ပါလိမ့်.
ကျွန်တော် မနက်က ဟင်းရှာ ခုံးပြီး ပြန်လာတဲ့.. ကောင်မလေး တစ်ယောက် ကိုတွေ့တယ်ဗျ.. နာမည်မေးတော့ မပြောဘူး..
ဒါနဲ့.. ကျွန်တော် စုံစမ်းကြည့်တော့ လုံးတင်မတဲ့.. ခင်ဗျ.. အတော်နိပ်တာပဲခင်ဗျ.. စုံညှိရှင်းလိုလို.. မေသူခြိုင်းလိုလိုနဲ့.. ဟီး..
၅၀

ရုပ်ကလေးကလဲ လှ.. ကိုယ်လုံးလေးကလဲ ပြောစရာ မရှိဘူး.. ဟင်း...
အဟွတ် အဟွတ် အဟမ်း အဟမ်း
အနိုကာပေါ်တွက် ချောင်းဆိုးတာနဲ့.. ဓကားတောင် ကာယ်ရောက်သွားလဲ မသိဘူး.. အဲ... အဲ...

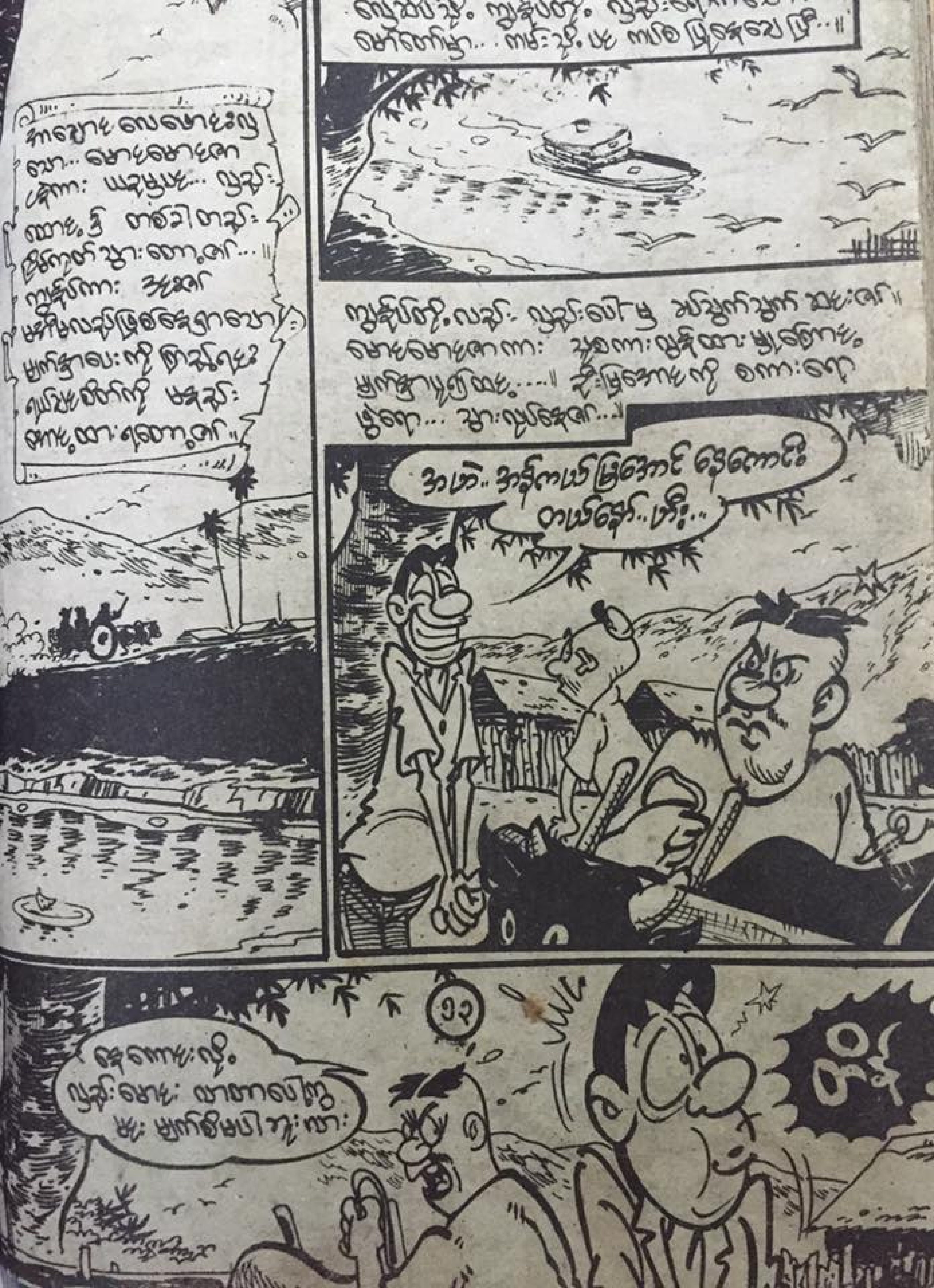

ကျွန်ုပ်တို့လည်း လှည်းပေါ်မှ ဆင်းလိုက်ကြ သေး၏။
အဟဲ.. အခုကယ်ပြုအောင် နေကောင်း
နေကောင်းလို့

ဟား ဟား

ဒေါက်တာမလေးကို သွားရောက်ကြိုဆိုခဲ့သော ကျန်းမာရေးမှူး ကိုအေးမောင်း က... မိတ်ဆက်ပေးရ...။
ဒေါက်တာရေ... ဒါက... သူကြီး ဦးကျော် သူက... ဦးဘသောင်း အဲ... သူက... သူနာပြုဆရာမ
တွေ့ရတာ... ဝမ်းသာပါတယ် ရှင်...
အဲ... ဒါက... ကျွန်တော်တို့ ရွာရဲ့ ပထမဆုံး သော... ဒေါက်တာမလေး မိုးသာ
ကျွန်တော်တို့ ကလည်း တွေ့ရတာ ဝမ်းသာလှပါတယ်ဗျာ... ဟင်း...
အံမာ တယ်သွက် နေကြပါလား
ကျွန်တော် နဲ့လဲ... မိတ်ဆက်ပေး ဦးလေး ဟိုး..
၁၁

မောင်မောင်ဇော ကား ... ရောက်ရှိသည်မှာ၊ ကျွန်ုပ်လည်း ...
နေတော့ အနီကယ်တွက်.. ကျွန်တော့်ကာသာပ.. ဖြတ်သက်ကိုက် တွေ့မယ်..
ကွန်ဂရက်ကျူးလေးရှင်း ဒေါက်တာ၊ ကျွန်တော့်နာမည် မောင်မောင် ဇောပါ.. ဒီရွာရဲ့ ကျောင်းဆောင်သစ်ကြီးကို ဆောက်ဖို့.. တာဝန်ယူထားတဲ့.. ကန်ထရိုက်တာပါ.. အဟဲ.. ရှိတ်ဟန်း..
ပထုတ်ကူရှင်၊ တွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ်-ဦးမောင်မောင်ဇော- သွားခွင့်ပြုပါဦး..၊
အင်..
မောင်မောင်ဇောမှာ... ရှက်ကိုး ရှက်ကန်း ဖြစ်၍
ကျွတ် ကျွတ်..
ထို့ပြင်
မယ်..

သူကြီး ဘစိန်နှင့် ဒေါ်တင်တာ
လေး မြင်သွားတို့ လှည်းက
လျှပ် ထွက်ခဲ့ရာ...။
ဟေ့... မော့မော့ဇာ
ကလေ.... လှည်းထွက်
တော့မယ်....
ကျွန်ုပ်က... ခေါ်သော်လည်း မော့မော့ဇာ ကား ကျွန်ုပ်
တို့ လှည်းပေါ်မတက်...။ သူ့ရာဇဝင်မလေး လှည်းနောက်မှ
ပြေး လိုက်ခဲ့..။
ကျွန်တော်... သူကြီး ဘစိတို့နဲ့ပဲ
လိုက်တော့မယ်ဗျို့...
ပြီး လှည်းပေါ် ခုန်တက်လိုက်ရာ... ဟန်ချက်လွဲသွားပြီ
ဟဲ့..ဟဲ့..သိပ်မနာပါဘူး..အိုး..ကျွတ်..ကျွတ်..
ဖြစ်ရမယ်
သူကြီး ဘစိကား မော့မော့ဇာ
ဖြစ်အင်ကို မသိကျိုး ကျွန်
ပြီး လှည်းကို ဆက်မောင်း
သွားရာ... မော့မော့ဇာလည်း
အလောက်နားသွားလေ ပါသဖြင့်
ဖျား၍ ရိုးကို... တွေ့တွေ့
မြင်ရ... ကျွန်ုပ်တို့ လှည်း
နှင့် ရက်ကိုး ရက်ကျော်
ကြာလာသော သတည်း ။

အခန်း(၅)သူခိုးမပါတဲ့ည

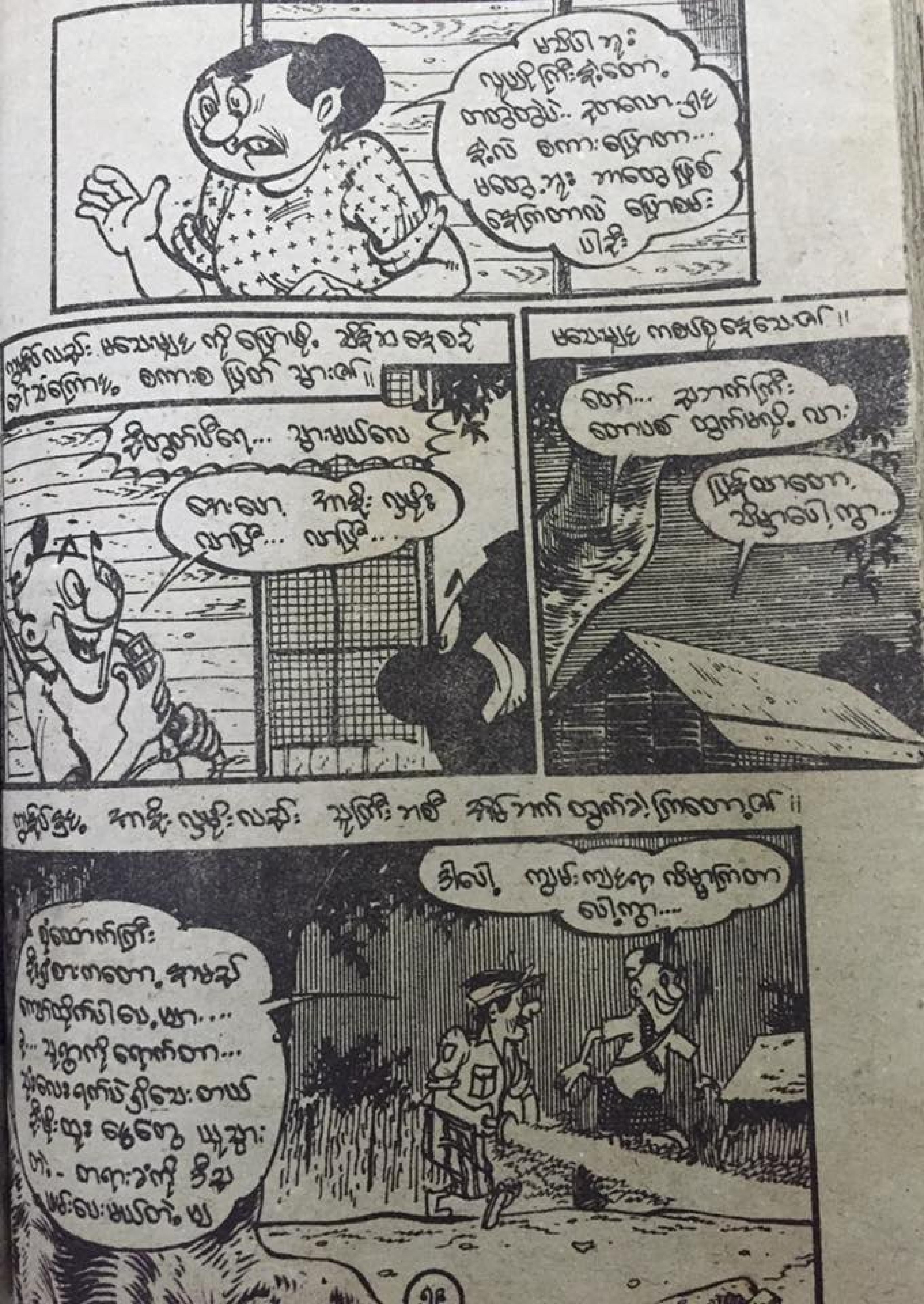
မသိပါဘူး
ဆရာလေး ရှင့်
နဲ့လဲ စကားပြောတာ...
မတွေ့ဘူး ဘာတွေ ဖြစ်
နေကြတာလဲ ပြောစမ်း
ပါဦး
လူမိုက်လည်း မသေမချင်း ကိုပြောရန် အိမ်သို့
ပြန်ရောက်လာ၍ စကားစ ဖြတ် သွားရ၏။
ဦးကျော်ပိုင်ရေ... သွားမယ်လေ
ကော... အာနိုး လူမိုက်
လာပြီ... လာပြီ...
မသေမချင်း ကစဖို့ နေသေး၏။
အော်... ဆရာကြီး
သောပစ် ထွက်မလို့ လား
ဖြည်းဖြည်းသော
သိမှာပေါ့ကွာ...
လူမိုက်နှင့် အာနိုး လူမိုက်လည်း သူကြီး ဘစိ ကိုသွားတွေ့ကြတော့၏။
ဒီလေ ကျွမ်းကျင်ရာ လိမ္မာကြတာ
လေ့ကွာ....
ဗိုလ်သောက်ကြီး
ဒီ... သူ့ကိုကို ရောက်တာ...
ရက်ပဲ ရှိသေးတယ်
ဒီဆိုးထူး နေ့တွေ ယူသွား
တဲ့ - တရားခံကို ဒီသ
မ်းပေးမယ်တဲ့ဗျ

ကျွန်တော်တို့ သူကြီး အိမ် အပိုင် ရောက်သွားသောအချိန်၌ ရှိသားသော... လူစုကား စုံ နေပေပြီ...။
ဦးရွှေဘား ကား ထည်ဝါ လူသဘောဟန်ဖြင့်. တစ်ခု တစ်ခု ပေးနေကြရာ.. စဉ်းစား အိပ်မပျော်နေသည်ကို တွေ့ရ
ဖြောင်းဒိုး.. ဖြောင်းဒိုး ဆဲ့.ခေါမ.ဒေ့ရှာ မောင်း လှုပ်... အိုး
အတန်ကြာမှ.
ဦးဒိန်းအောင်၊ ကျုပ်ပြောတာ မမေ့နဲ့နော်၊ အလွန် အရေးကြီး တယ်ဗျ။
စိတ်ချ ပါဗျာ။
ကဲ.. အားလုံးကို ကျုပ်ပြောမယ်၊ သူခိုးကိုတော့ ဒီည သေချာပေါက်မိမှာပဲ၊ ငွေတွေပြန်ရမှာဆိုတော့ သတိလက်လွှတ်လို့တော့ မဖြစ်သေးဘူးဗျ။
စိတ်ချပါ ဦးရွှေဘားရယ်...

ကျွန်ုပ်အား ဖော်ကားပြုံပြင်ပြီ တည်း ။
ကျွန်ုပ်ကား ခရီးသည် မိုးဘာသည်း ဝင်ရောက်ရတော့၏

(၉) နာရီ ထိုးပြီးတာနဲ့ ကင်းပုန်းဝပ်မယ်၊ ကျုပ် အချက်ပေးတာနဲ့ မလွှတ်တမ်း ဖမ်းကြပေတော့။ အရှင်လိုချင်တယ်နော်၊ အရှင်ရမှ ငွေပြန်ရမယ်၊ ဒါကို သတိထားကြပါ။
ခင်ဗျားက သေနတ်နဲ့ ဆိုတော့ သင်ပေးရဦးမယ်၊ ကျည်ဆံတွေ ထွက်ကုန်လို့ ... ကြားရင် လွတ်သွားနိုင် တယ်၊ မပေါ့နဲ့။
တောက်...

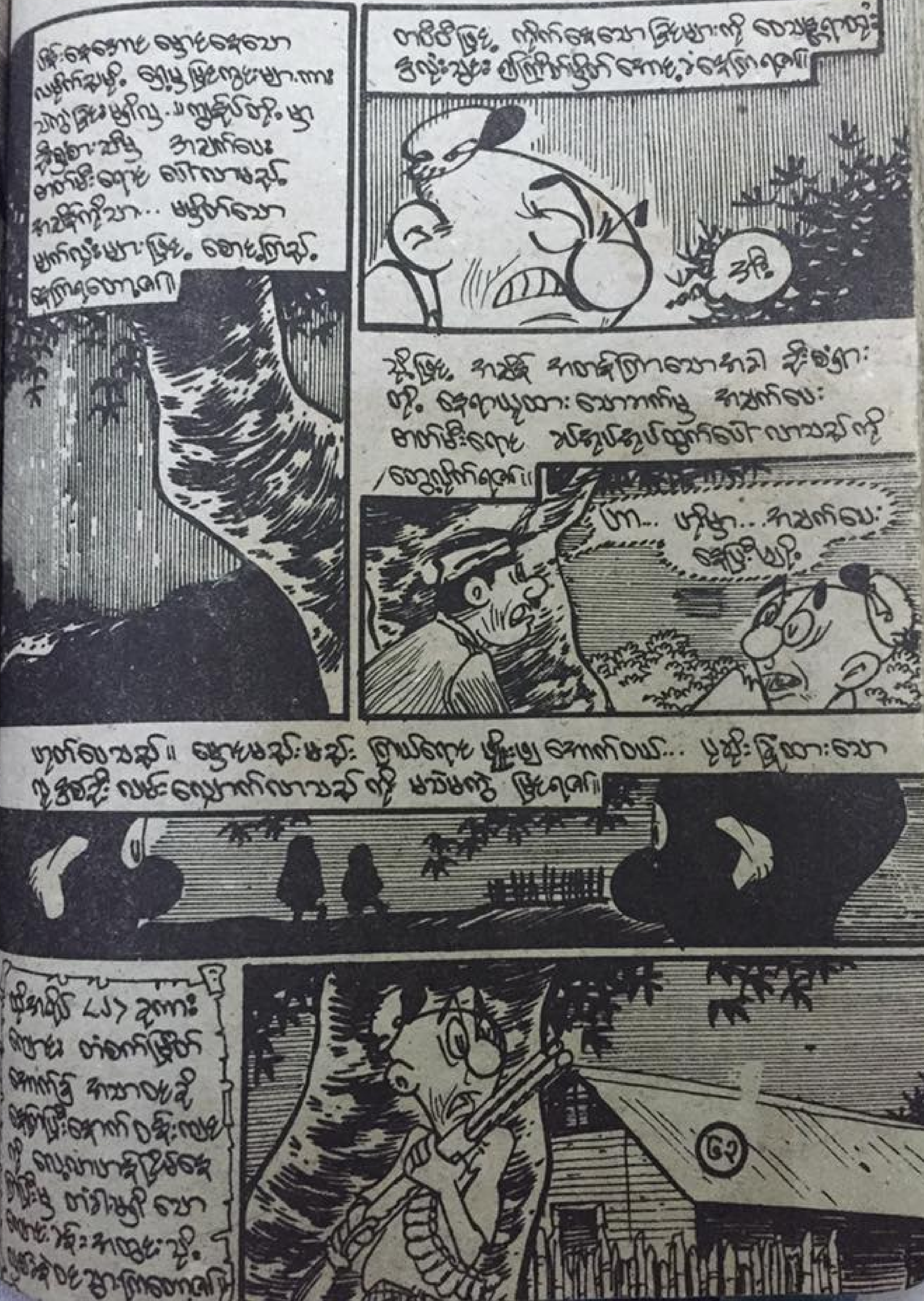

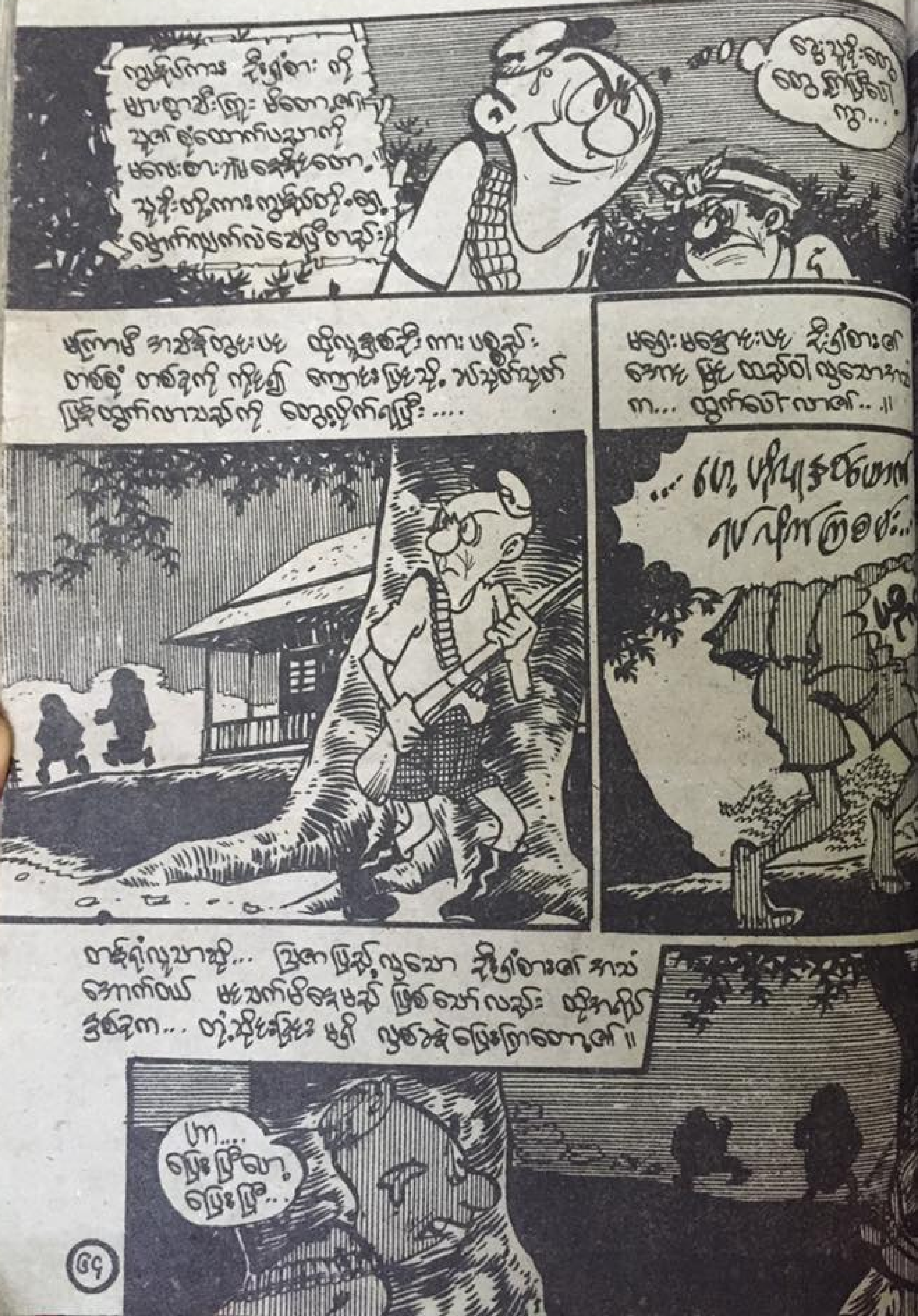
ကျွန်ုပ်ကား ဦးရွှံ့စား ကို
မှားကျွံ ဆီးကြိုး မိသောကြောင့်
သူ၏ စုံထောက်ပညာကို
မလေးစားကြ၊ နေဦးပေါ့။
သူ့ဗိုလ်ကြီးကား ကျွန်ုပ်တို့ထံ၌
လျှောက်ကျကလဲ ဧည့်ပြီတည်း။
ဒွေးသုံးတော့ တွေ့ကြပြီပေါ့ ကွ...
မကြာမီ အချိန်အတွင်းမှ ထိုလူဆိုးကြီးကား ပခုံးထမ်း
တစ်ခုံ တစ်ခုကို ကိုင်၍ ကျောင်းဝင်းသို့ ဟိုသုတ်သုတ်
ပြန်လျှောက်လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရပြီး ....
မကြာမီ မနှောင်းမီပင် ဦးရွှံ့စား၏
အားပြင်း သည်ဝါ လှသောအသံ
က... ထွက်ပေါ်လာ၏..။
... ဟေ့ ...
တန်ခိုးရှိလှပေသည်... ပြောပြသည့်လူသော ဦးရွှံ့စား၏ အသံ
အောက်ဝယ် မည်သက်မှိန်နေမည် ဖြစ်သော်လည်း ထိုအချိန်
၌ပင်... တုံ့ဆိုင်းခြင်းမရှိ လှစ်ခနဲ ပြေးကြလေတော့၏။
ဟာ....
ပြေးပြီဟေ့
ပြေးပြီ...

လာကြပါဦး
သူခိုးကိုမိထားပြီ
ကျိုး
ကွာ...

ဟေ့ မိုက်ကလေး
အား... ကျွတ် ကျွတ်
ဘယ်...ဘယ် လိုဖြစ်ရတာလဲ မိုက်ကလေး ဟယ်
အီး...ကျွတ်..ကျွတ်..
နောက်တစ်ကောင်ကော မရှိလားဟီး...
ဘယ်... ဘယ်သူများလဲ သူကြီး
ဟင်

ဤသို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ... တို့ကို ... အိမ်သို့ ... ကြတော့၏..။
အား.. အို.. မှည်းမှည်းလှပ ပါလား. ဦး ဒိန်းဒေါင်..ရဲ့။
အင်း.. ကျွတ်..ကျွတ်. ကျုပ်ဘဝ တစ်သက်မှာ ဒီတစ်ခါ အခွင့်ထားရဆုံးပဲ ဦးဖိုးထူးရေ.. အား.. ကျွတ်.. ကျွတ်..
ခင်ဗျား တပည့် ... ကလည်း အလကားပါ.. ကျွတ်..ကျွတ် ... ဝင်လုံးပါတော့လား။

ခုတော့ ကျုပ်မှာ မကြီး မဂေယ်နဲ့ ဝင်လုံးရတယ်။ လက်သီး ကလည်း မြန်းပါလျှား၊ ကျုပ်မို့လို့ သာပေါ့၊ တခြားလူဆို သတိမေ့နေ လောက်ပြီ။
ဟင်
ကျုပ် ဘယ်နေရာကို
မောင့်ဒုက္ခကိုလေ၊ အဥအာကိုပေါ့ကွာ...။ ဟင်း-ဟင်း
ဟော့.. ပလိပ်ခွေး ... ပြောမနေနဲ့.၊ ငွေတွေ ဘယ်မှာ ဖွက်ထားလဲ။ ပြောစမ်း..
၆၉

ဖိုးဖိုနီးခေါင်ရေ.. ဒီကောင်
တွေ ကျောင်းထဲက ဝင်ယူလာ
တဲ့ ကျွန်းသေတ္တာလေး
ယူခဲ့စမ်းပါဦးဗျာ
ဒီသေတ္တာဟာ ဦးဖိုးရုး
အစည်းအဝေးလုပ်တဲ့နေ့က
ပြသနာဖြစ်ပြီး ကျောင်း
မှာထားခဲ့တဲ့ သေတ္တာလေး
မဟုတ်လား
ဟင်း..ဟင်း..
ဒါဒါ ကလေးလို စုံထောက်
တစ်ဦး အတွက်တော့
သိပ်လွယ်ပေါ့ဗျာ
ဒီကောင်တွေကို ဘယ်လိုခြေရာခံမိ
လာတယ် ဆိုတာ ပြောပြမယ်၊ ဒီနေ့က
မနက်က ပေါ့.....

ကျုပ်နဲ့ ဦးဒိန်းဒေါင်တို့ စနည်းနာထွက် ခဲ့ကြ တယ်လေ·
ရွာထိပ် ရောက်တော့ ဗိုက်ဆာလာတာနဲ့ အကြော်တဲမှာ ဝင် စားနေတုန်း....
ဒီ ဘုဦးနှစ်ယောက်ဝင်လာပြီး အကြော် စားကြတယ်၊ ပထမတော့ သူတို့စကား တွေ မိတ်မဝင်စားပါဘူး။...အဲ..
ဦးဖိုးထူးဆိုတဲ့ စကားပါလာတော့မှ ကျုပ်လဲသတိပြုမိပြီး နားစွင့်နေမိတာပေါ့
သက်ဆိုင်ရာ သက်ဆိုင်ပြောဆိုပြီး ဒင်းတို့ ပြောတဲ့စကားတွေကို အိတ်ဆောင်ကက်ဆက် ပါလာတာနဲ့ အသံတွေဖမ်းထားလိုက်တယ်..၊ ကဲ နားထောင်ကြည့်ကြပေတော့။

ကဲ.. ဘာပြောချင်သေးလဲ၊ ဦးဖိုးထူးရဲ့ ကျောင်းရုံပုံငွေတွေ ဘယ်မှာလဲ ဆိုတာ ဖွင့်ပြောကြပေတော့။
ဘာ
ဟင်

ဟား ဟား ဟား ဟား ဟား ဟား
စုံထောက်မင်း မှားနေပြီ ထင်ပါတယ်
ဟိုး...ဟိုး
မင်းတို့က... ဘာသုံးမှာလဲ
ဘာပုံတွေလဲ

ဒီပုံတွေကို အိမ်မှာထားဖို့ကျတော့ မသင့်တော်ဘူးလေ..
၇၅

ဟုတ်ပါတယ် ဦးရှုံ့ဘား ဒီကောင်လေး တွေဟာ... ဦးရိုးသားတို့ တွေပါ ဒီကို အလုပ်ချွီး မှုကြပါကု ?
ဦးရှုံ့ဘား တို့လည်း မျက်နှာရှုံ့မဲ့မြဲ့ အားလုံးကို ကောင်းမွန်ပြီး ဦးမိုးထူး နဲ့ မြို့ကိုထွက်သွားလေတော့သည်။
ဦးရှုံ့ဘား
မှားတဲ့အခါလဲ မှားပေမပေါ့
မိုက်ကလေးနှင့် တောတမ်တောင်တား သူတို့ရဲ့ ဖြတ်မှနေသော ပုံများ ကိုကြည့်ရင်း ယူကြုံးမရ ဖြစ်နေကြတော့သည် ။
ဟင်
ကဲ... မင်းတို့ပုံတွေက.. သူများ မြင်လို့ မကောင်းပါဘူး.... ဒီသတင်းထဲ ရုံထည့်ထားလိုက်...
ဟြော်... မိုက်ကလေး ဒီနေ့ မနေ့ အတော် နာသွားလား ဟာ...
ဟင်...

မာန်ဒုန်း၍ ထွက်သွားတော့၏။

အခန်း(၆)ပြာလောင်ရောက်ရှိလာခြင်း

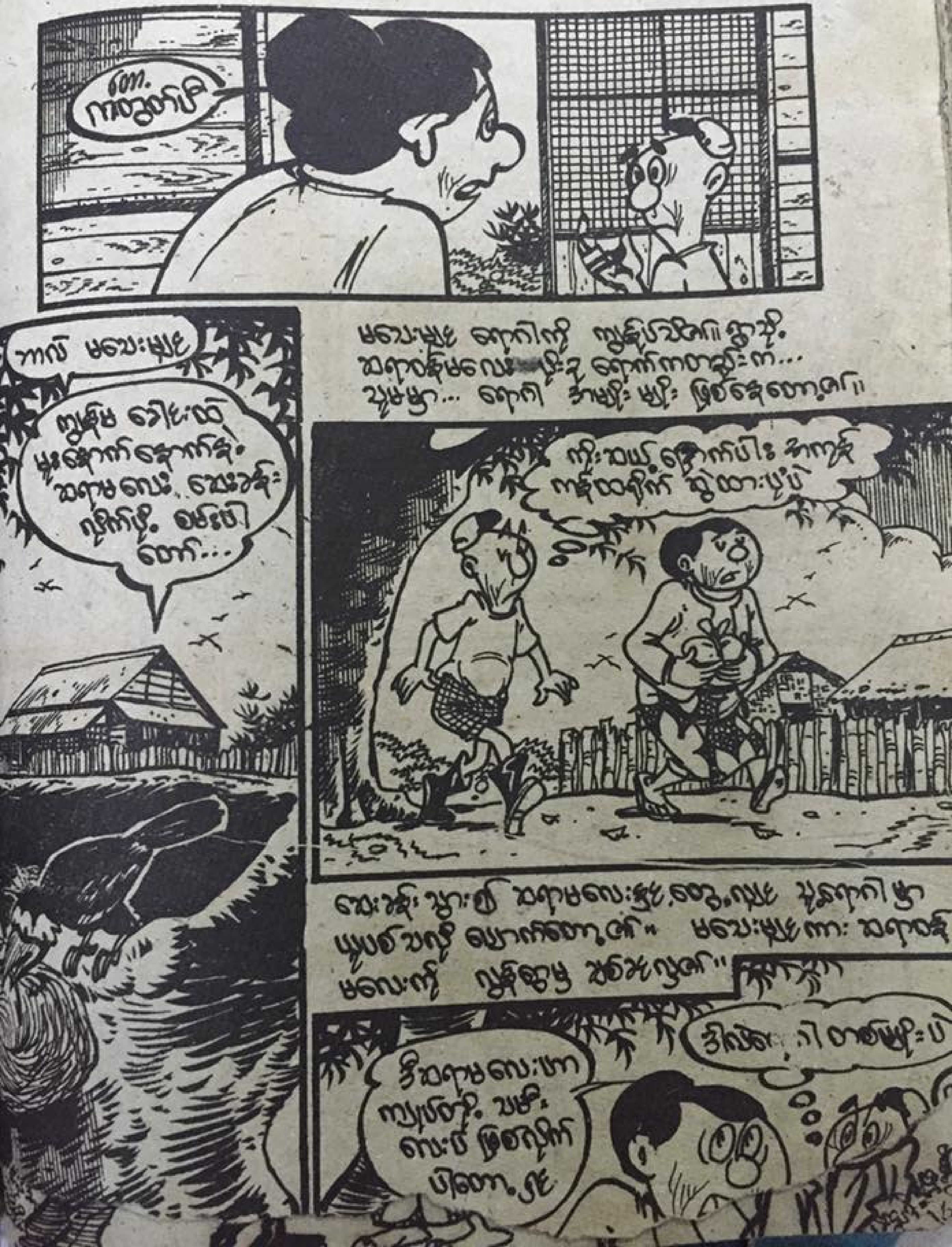
ကယ် မလေးမွှေး
သို့မှာ... ရောဂါ အမျိုးမျိုး ဖြစ်နေတော့၏။

မှားနေလို့ဗျာ...
ဟဲ...ဟဲ...ဟဲ

အန်တီ မြင် ခဏ... ခဏ လေးနော်...
ကျွန်တော် အဝင်ဝင်လိုက်ပါရစေ.. ပန်းတွေ ... ကျွန်တော့် ... ပေးလဲ ဖြစ်ချင်လို့... ဟီး...
ကါ... ကါ... ဝဲ... ဝဲ
၈၁

ချာမလေး...
ဪ..! ဆိုဗိုလ်မောင်ချောင်ကော.. အံမာ.. ပိတောက်ပန်း တွေကလဲ.. အများကြီးပါလား... ဘယ်သူ့ဆီကလဲ...!
ဟီး.. ချာမလေးဆီ ကျွန်တော်ကိုယ် တိုင်ခေါင်းလာ.. ခဲ.. ခဲ.. တက်ရှုံး..
အားနာစရာရှင်!
အို.. အားနာရမယ့်သူတွေကား ချာမလေးရယ်.. သူ့ပိုင်ပန်းဆန်းလိုက်တာ..
ကဲ..ကဲ.. ဒါဆိုလဲ တာဝန်လေးပြီးသွားတယ်ပေါ့ လိုက်!
ဟင်.. ချာမကလဲ.. ကျွန်တော့်ရွာမှာ.. တစ်ပွင့်ကောက်တော့ ပန်းဖြစ်ရမယ်.. ချာမလေး ပန်းဝေချင် လွန်းလို့.. ကိုယ်တိုင်ကို.. တက်ရှုံးလာရတာ.. ဦးရွာ...
ဒါပဲခင်ဗျာ.. ပန်းမဖြစ်လိုက်တော့ ကျွန်တော်လုံးဝ မဖြစ်တော့ ဘူး.. ဟွန်း..

ကဲ..ကျေနပ်ပြီလား
အို..အို..ဆရာမလေးရယ်..
သေဟ..
ဆရာမရယ်..

ဆရာမလေး.. ဒီရွာကို ရောက်တဲ့နေ့က.. စပြီး.. ကျွန်တော့်အသည်းလေးဟာ အလုပ်မလုပ်တော့ဘူး ပါ.. ဆရာမရယ်..
ဘုရားရေ.. အသည်းအလုပ်မလုပ်ရင်သေပြီပေါ့
ဟုတ်ပါတယ် ဆရာမရယ် ဟုတ်ပါ တယ်..
ကျွန်တော်ဟာ သေလူပါ.. ကျွန်တော့်အသည်းကို.. ဆရာမလေး ကယ ပေးမှသာ.. ကျွန်တော့် ဘဝဟာ...
ပြန်လည်ရှင်သန်ရမယ့် ဘဝဖြစ်နေပါပြီ ဆရာမရယ်..
စကား ပြောနေတာကိုး
ဝေါ ဟူး ဟူး
၈၄

ဆေးခန်း ရှာဖို့ အတော်ကြာမှ တွေ့ရှိသွားတော့တယ်
အဲဒီ ကားပေါ်က ဆင်းလာ သူက လူငယ်တစ်ဦး။ မျက်မှန်ကြီးနဲ့ ပညာတတ် လူကုံထံ တစ်ဦးမှန်း သိသာနေရဲ့…။
ဒေါက်တာ ဦးဥ… M.B.BS Rgn… တဲ့
ဒေါက်တာ ဦးဥ M.B.B.S (Rgn)
ဟယ် ကိုပြာစောင်
ဟုတ်ကဲ့ပါတယ် ဦးဥ ပြာစောင်ပါ ငါ့ကိုနှင့် ဘာမှ မပြောဘဲ ဂရိ လေ့ပြုသွားရကတယ် ဦးဥရယ်….

ဒါဖြင့် ဖြောမနေပါနဲ့တော့ ဖြာလောင်း.. ဒီမှာ ငါလဲရှုပ် နေရတယ်.. အိုးစကျူး မှ...
ခင်ကို တွေ့ချင်လွန်းလို့ စကားတွေပြောချင် ခင်တို့ ဟိုမာဝေးကြီးကနေ ပြေးလာခဲ့ရတဲ့သူပါမှိုး ကို အချိန်နည်းနည်းလောက် ပေးသင့်ပါသေးတယ် ဟာ...
ဒါဆိုလဲ.. ဆေးခန်းယာကတောင့်... ရှော့... ဒါနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးရဦးမယ်... ဒါ.. ကာနယ်ရိုက်တာ. ဦးမောင်မောင်ကြီး တဲ့...
တွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ် ကျွန်တော်ဒေါက်တာ ပြာဖေဆင်ပါ
ကျွန်တော်က လည်းဝမ်းသာပါတယ် ဒေါက်တာ
သမားလေးရဲ့၊ ဘယ်လိုများ၊ ပတ်သက်နေပါလိမ့်

မျက်မှန်ဦး၊ သူငယ်လေးကား ဆေးခန်းဆောင်ခန်း၌ ငိုင်းလျှက်သာ ထိုင်နေရှာ၏
ကီ..ကိုဖောင်ဖောင်ဖော- အသည်းရောဂါဆိုတာ ဖြည်းဖြည်း ကုရတာ.. ကျွန်မလည်း လူနာတွေ ကြည့်ရဦးမှာမို့.. ခွင့်ပြုပါဦး....
ဟာ..ဒေါ်လေးမျှင်..ဘာဖြစ်ပြန်ပြီလဲ...!
အံမာ..ဒီ ရောဂါသော်တော့ ဖိုးဥမျက်နှာတွေ့တာနဲ့ ပျောက်ပြီသာမှတ်..
အော်..ခင်မွေးရီရေ..ဒေါ်လေးမျှင်ကို အသေအချာ စမ်းသပ်ပြီးပါတော့..ဆေးလေး ထိုးလိုက်ပါဦးနော်..ဒေါ်လေးမျှင်..ခဏနော်..
ရှောယ်...ရှောယ်

မိုးဥ.. တို့ရဲ့မောင်.... ပိတောက်မြိုင်မြို့ကို ပြန်ရောက်ခဲ့ပါလား ဟယ်...
ခုလိုဆရာဝန်ကြီး ဖြစ်လာတဲ့ အထိ ကျေးဇူးပြုခဲ့ စောင့်ရှောက်ခဲ့တဲ့ နင်တို့မိသားစု ပိတောက်မြိုင်မြို့ရဲ့ ကျေးဇူးတရားကို ငါ အမြဲ သတိရနေမှာပါ ဟာလောင်...!
ဒါလေမယ့်.. ပိတောက်မြိုင်မြို့ကြီးထဲမှာ.. နင့်အတွက်.. တော်တော်စိတ်နာစရာ တွေကြုံလာရတာသိလား.. အင်းလေ... ခုတော့ ဒါတွေဟာ အားလုံး ပြီးသွားပါပြီလေ...

ပြီးခဲ့သွားတဲ့ ဘော်လမ်းမှာ..... ငါတော့ မသိဘူး... ထင်တယ် ဖိုးဥ
နင်က ရှေ့ဆုံးကလေ ပြောလောင်ရှယ်.. နင့်ကြောင့် အားလုံးကို.. ငါ အရှုံးပေး ခဲ့တာလေ...
ငယ်ငယ်ကတည်းက နင့်စိတ်ကြိုက်သဘောအတိုင်း ကစားခဲ့တယ်... နင်လိုချင်တဲ့ အရာအတိုင်း မတွန့်မတို ငါပေးခဲ့တယ်... နင်မှတ်မိမှာပါ-
မှတ်မိပါတယ် ဟာ
အဲဒီလက်မှုကိုး... ငါ့အမေရဲ့ ပစ္စည်း... ငါ့အမြတ်နိုးဆုံး ပြီတော့... ကိန္နရီ ရွှေရုပ်ထုံးလေးကိုတောင် နင့်လိုချင်လွန်းလို့ ဆိုလို့... ငါပေးခဲ့တယ်လေ...
ဒါပေမယ့်... ခုဆိုရင်တော့ နင်လိုချင်တဲ့ အရာဆိုလို့... လုံးဝ ငါ့ဆီမှာ ဘာမှ မရှိတော့ဘူး ပြောလိုက်ရမယ်...!

နင်… နင်ပြန်ပါတော့ဟာ - ငါ့ကို စေ့လိုက်ပါတော့ ဟင့်…ဟင့်
ဟင် ဖိုးဥ နင်…နင် ငိုနေတယ်
နင်ပြန်ပါတော့ဟယ် ငါ့ကိုသနားရင် ပြန်ပါတော့
နင်ပြန်စေချင်ရင်ပါ… ပြန်ပါ့မယ် ဖိုးဥရယ် ငါ့နှုတ်ဆက်ခဲ့ပါတယ် ငါ့အားလည်းပါမြ…… တကယ်တော့…… တို့နှစ်ယောက်ရဲ့ ဘဝဟာ……
မဆုံစည်းနိုင်တော့ပါဘူး တကယ်လို့ ဆုံစည်းကြမယ် ဆိုရင်တောင် ဒါဟာ အိပ်မက်ထဲမှာပဲ ဖြစ်မှာပါ ကဲ… ငါသွားမယ် ဖိုးဥ
အာ ဟင့်-ဟင့်

လူငယ်ကား ကျွန်ုပ်ကို ဝမ်းသာအားရ ကြည့်ပြီး
အမ်...
စိတ်ပျက် လက်ပျက် ဖြစ်သွားရှာသော လူငယ်ကို ကြည့်ရင်း ကျွန်ုပ်သနားသွားမိသည်။
၉၂

လိုက်သွားလို့ မဖြစ်သေးပါဘူး
အရာလေး ဟာလေ... ကျုပ် အိမ်မှာအေး အေး ဆေးဆေး အနားယူနေပေါ့
ဟာ.. ဈေးရှုံးပဲ ဦးကြီးရယ် ကျွန်တော် မလိုက်တော့ပါဘူး ကျွန်တော့်ကားခွဲဖို့သာ ကူညီပေး ပါ..
စိတ်ချပါကွာ..
ပိုက်ဆံသုံးရာဆို.. သောက်ကောင်းပါတယ် ရဆောင်သာလှေ့ဘုန်းနဲ့ လှေကားမျာ.. ခေါ်..
ငွေလိုရင်လေဒသီး ထပ်ပေးမယ် ဟုတ်လား ဖြော် ရော့ ရော့ ဦးကြီး အတွက် ငါးဆယ် ထပ်ယူသွား လော်ကျက်ရှင်နိုင်ပေါ့!
၉၃

ဟင်- ဘာ.. ဘာဖြစ်လို့လဲ.. ကျွန်တော် ပေးတာ နည်းနေလို့လား
ဗျာ

ကျွန်ုပ် သွားလယ်သို့ ရောက်သော
လာသော သွားလှည်း တစ်စီး
ကိုတွေ့ ရှိ၏..။ သွားလှည်း
ဟိုးဟဲ..တယ်
ဟို့ ဦးပုံဖား ပြန်လာမလို့ ထင်ရဲ့
ဟုတ်တယ်၊ ဟုတ်တယ်...
ဟေ့ ဒီမြို့ ဒီက အမှုက ဘယ်လိုလဲ
ပြန်သွားတော့ ဘယ်လိုလဲဗျ
ဒီမှာခင်ဗျား
ခင်ဗျား သိစမြန်ပြီး
ဒီအမှုဟာ လပြတ်ပြီး
ထင်ထားတာထက်
ပိုပြီး ဆေးနက်
နေတယ်ဗျ
ဒီအမှုကို ရန်ကုန်မြန်ရောက်မှ
ဖော်လို့ရမယ့် အမှုမျိုးဗျ၊
ဟွန်း။

ဒါ.. လှည်းဆရာ..မောင်း၊ ဒီကောင်တွေနဲ့ လူကို ရှင်းပြနေရတာနဲ့ မော်တော်မမှီပဲ နေလိမ့်မယ်..
ခင်ဗျားကို စ,တွေ့ကတည်းက မြင်စာ တွက်ပြီ မှန်းသိပါတယ်ဗျာ၊ ဟဲ..ဟဲ..။
အင်
ဟုတ်ပ
၉၆

ဒီဆိုလဲ
ဆောဆောက်တာဆွီးက
ဘာကြောင့် နာမည်
တပ်ပေးခဲ့ ရတာ
လဲဗျ ဟင်း:
ဟဲ..ဟဲ.. နာမည် ဒါလောက်ကြီးနေတဲ့ သူကို မသိသလို မသိဟန်ဆောင်နေရတာကိုက..အရူးသာဗျ.. အရူးသာ..ဟဲ..ဟဲ.. ဒါကြောင့် မြိုင်ရာအတွက်ပဲ မှန်းသိပေမယ့် မသိဟန် ဆောင်နေတာဗျ..ဟဲ..ဟဲ..
အင်
ဟီး..ဟီး..
ကဲ..သွားပြီထိုး...
နောက်မှတွေ့ကြသေး
ကာပေါ့.. ဦးတွတ်ပီ..
ကျွန်ုပ်ကား ဘာပြောရမှန်း မသိဘဲ ပါးစပ်အဟောင်း သားဖြင့် ကျန်ခဲ့တော့၏။ သူတို့ ခရီးသွားပုံကား တစ်ကောက် ကျ မသိ မသာ ဖြစ်ရမှန်း ပေ၏။
ဒီဂိုက
မကောင်းပါလား:
၉၇

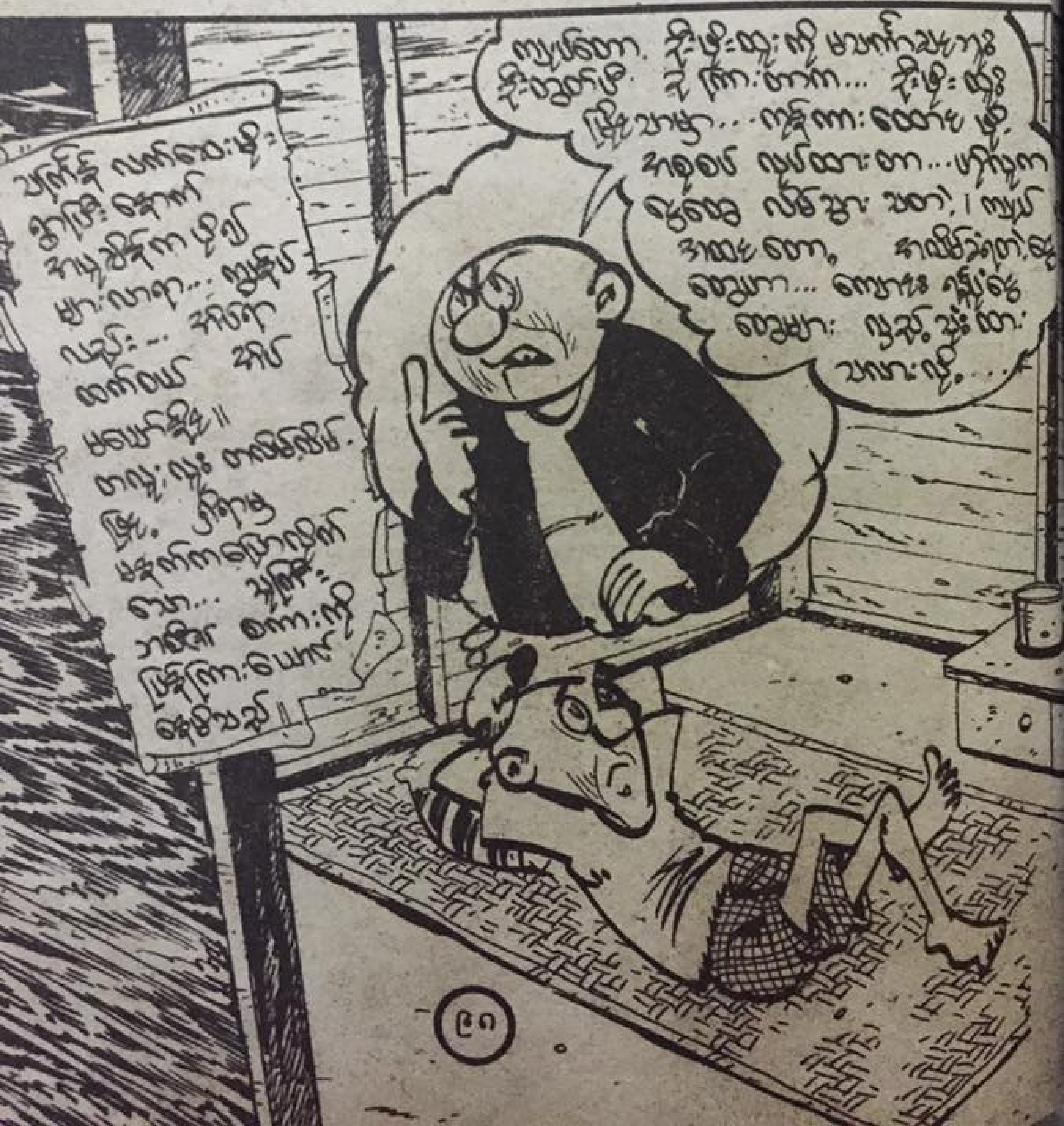

ဦးမိုးထူး တစ်ယောက် တစ်ရွာလုံးရဲ့ တံတွေး ... မည်...။ ဦးမိုးထူးနှင့် သူ့ တပည့် မောင်မေတ္တာ တို့ ... ရှာဖွေ ကြံဖန် ပျားလေ...။
... ဦးမိုးထူး ... ကျွန်ုပ် အတွေး ...
ကျီး ... ××
မောင်မေတ္တာ ကို လှည့် ... ကောင်း ကလား
ကျွန်ုပ် အတွေး ... ရှာ ...
အမယ်... မှိန်နေကြပြန်ပြီ ထင်တယ်...
၉၉

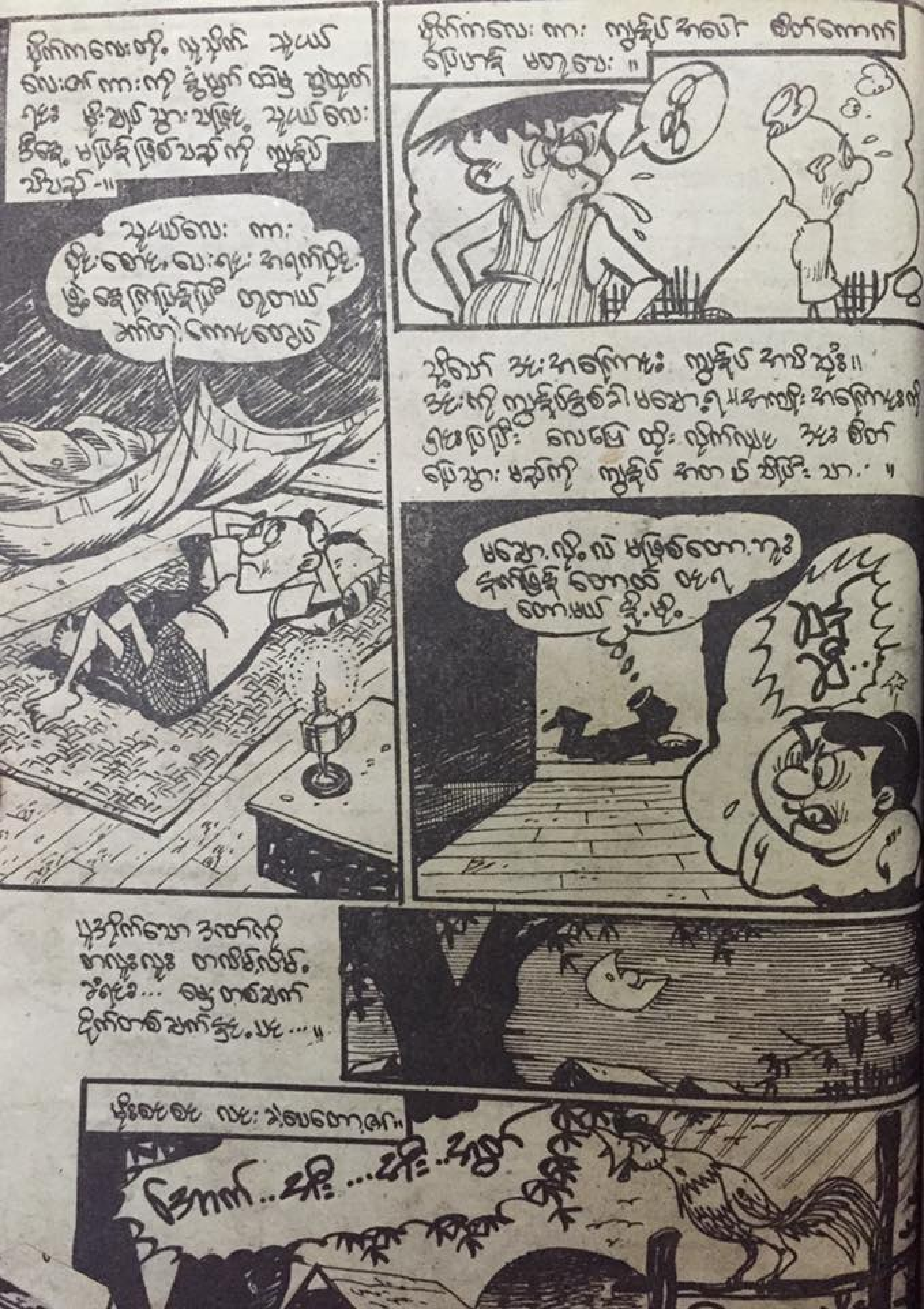
ဗိုက်ကလေးတို့ လူ့ဘိုင် သူငယ် လေးတော် ကားကို နှံ့ယှက် ဆေးနဲ့ ကြွဆုတ် ပြီး မှိုးချယ် သွားသဖြင့် သူငယ်လေး ဗီဇ မပြောင်ဖြစ်ပသည်ကို ကျွန်ုပ် သိပသည် -။
သူငယ်လေး ကား ဗိုးတော်လေးရှူး အရက်ပိုး မြို့ရှေ့ ကျွန်ုပ် တူတာယ် အကိုတော်ကောင်းတော့ပြီ
ဗိုက်ကလေး ကား ကျွန်ုပ်အပေါ် စိတ်ကောက် ပြေပါဦး မတူသေး ။
သူ့ဘက် အံ့ အကြောင်း ကျွန်ုပ် အပ်ဆုံး။ အံ့ကို ကျွန်ုပ်မြွေစွဲ ပါ မပြော၍ ။ အကျိုး အကြောင်းကို ရှင်းပြပြီး လေမြေ ထိုး လိုက်လျှင် အံ့ စိတ် ပြေသွားမည်ကို ကျွန်ုပ် အတာပ် ဟိပြီး သာ ။
မပြော.လို့ လဲ မဖြစ်တော့ဘူး နက်ဖြန် တောင်ပါ ရာ တော့မယ် ဟိုး ဟိုး
မှုခိုကြောင်ကော ဒီကောင်ကို စာယူလွှမ်း တာရှိလိုက်ပ ဘိုးဦး... နေ့ တစ်ဝက် ပိုက်တစ်ဝက် ရှိပသည်...။
မိုးစင်စင် လင်း ခဲ့ပတော့သည်။
အောက်... အီး... အီး... အွတ်

ဟယ်

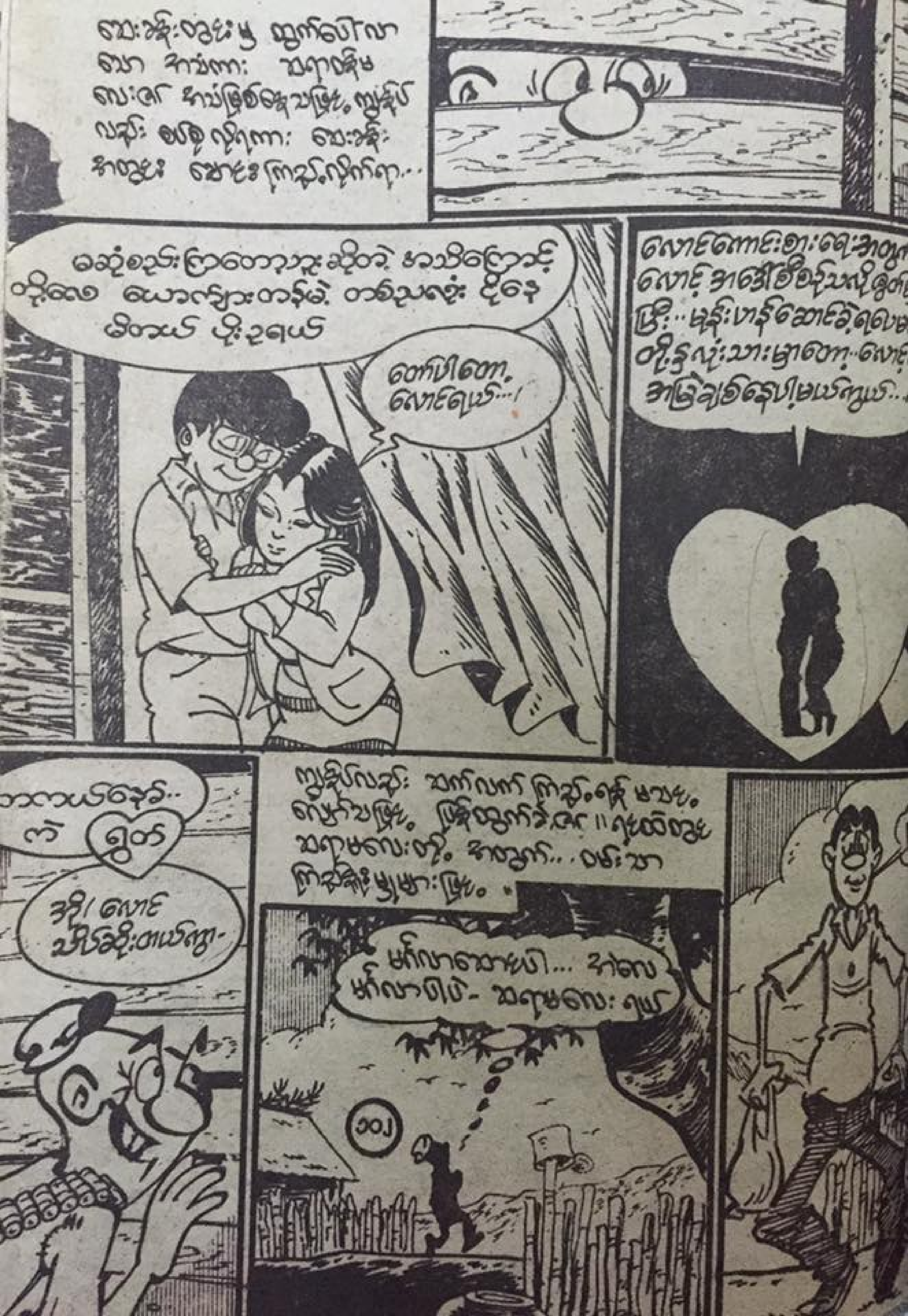

မဆုံစည်းကြတော့ဘူးဆိုတဲ့ မာသိုကြောင့် ကိုလေး ယောက်ျားတန်မဲ့ တစ်သက်လုံး ငိုနေမိတယ် ပိုးဥရယ်
တော်ပါတော့ လောင်ရယ်...!
အို! လောင် သိပ်ဆိုးတယ်ကွာ-
၁၀၂

မောင်မောင်စကား: ကျွန်ုပ်တား...ရှိမှရလော. ဖူကိုတော၊ ဝါးဖိုကိုမော်...ကာ.. ဆေးဘိုးမက

ဟင်.. ဖိုး.. စေးကျုံး ဒေါက်တာရဲ့ ကားပါလား.. ကားပြစ်ဆိုး မပြန်သေးပါလားဗျ.. အဲဒီအရက်ပုလင်း တွေကလဲ.. ဖြန့်ကျဲလို့... ဟင်း..... အဲလကားရ.. မဲ အောင် မောက်မှူးကြောင်တွေ...
အမယ်.. ဆေးခန်း တံခါးတောင် ဖွင့်နေပြီပဲ ဆရာမလေး နိုးနေပြီ.. ဟီး.. အသည်းလေးနဲ့ ရှင်လေး မောင်မောင်ကြော လာပြီ ဆရာမရေ.. ဟီး...
အူ..
ရွှတ်ကျား ကိုယ့် ရင်ခွင်ထဲကနေ ခိုတစ်ခါ ဘယ်မှထွက်ခွေ့မနိုင်အောင် မရွှတ်တမ်း ဖက်ထား တော့မယ်..
ဟင်?.. ကား.. ကားလဲ..
ခစ်..ခစ်..ကဲပါ ကိုကိုပိုကြီးရယ် လွှတ်ပါတော့..ဘယ်မှ မပြေးတော့ပါဘူးရှင်..

ဟာ.. ဗိုလ်တောင် ဆေးရုံကြီး.. ရင်ခွင်ထဲမှာ ငါ့..ပိဿာရာဇဆေး.. မိုးဥ... အို.. သွားပါပြီဗျာ.. သွားပါပြီ...
မိုးဥလေးရဲ့ ကိုကိုရဲ့ အသည်း တွေတော့.. တစ်စစီ.. ကွဲကြေ.. ကျန်ပါ ပြီကွယ်.. ဟင့်... ဟင့်...
ဝေါကား... ငါ့..အသည်းနှလုံးကွဲအောင်လုပ်တာ.. ဗိုလ်ဆေးရုံးဒေါက်တာပဲ၊ ဟုတ်တယ်..ဟုတ်တယ် ဒင်းကို လက်စားချေရမယ်ကွ..
ငါ့အသည်းကွဲရသလို.. နင့်ကားလဲ ကွဲကြေရမပေါ့ကွာ.. ကဲကွာ.. မီးလုံးနဲ့.. မီးလုံးကာဗာတွေ.. သွားရော..
ဝုန်း
ဒိုင်း

အချစ်ကြီးသလို အမျက်ကြီး တဲ့.. မောင်မောင်ကော.. ကိုင်း.. ဒီက.. နောက်မှီး ဘယ်ဘက်.. ဟောရော့.. ညာဘက်မှီး..
ဝုန်း
ဝုန်း..
ဟင်း.. နောက်ဆုံးအခြေနေ့.. ဖိုးဥလို.. မချစ်ရရင်လည်း ... မင်းကားလေးကို ကျောက်ခဲ နဲ့ ညှန်ညှန်လေးနဲ့.. အကြွင်းစားလေး.. ချစ် လိုက် ပါရစေကွာ.. ဟီး.. ဟီး..
ဒီက.. ရိုမီယို.. အချစ်မျိုး.. ဒီက နန်းစွန့်တဲ့ ဝင်ဆာမြို့သားကြီး အချစ်မျိုး..
ဖြဲ...ဖြဲ...ဖြဲ...
ချစ်...ချစ်... ချစ်...
ဒီက.. စွန့်ရဲချစ်သွားမယ်.. မောင်မောင်ကောလေးရဲ့ မောင့်လဲ့ဖြည့်ဆည်း အခြစ်မျိုး.. ဝိုင်း.. ဝိုင်းလေး..
ဖြဲ... ဖြဲ... ချစ်.... ချစ်..
ဟူး.. ဒီလိုပေါက်ကွဲ လိုက်မှပဲ.. တင်းကြပ်နေတဲ့ မောင်မောင်ကောရင်ထဲ.. ပေါ့ပါး သွားတော့တယ်..

ဪ.. အူယယ်ချင်း.. ကမ္ဘာ့ဆရာ.. ကိုမှုးကြွယ်က ပြောဘူးတယ်.. နှလုံးသားရေးရာမှာ ရှုံးသူဟာ.. ဒဏ်ရာ ကျန်စမြဲတဲ့.. ဒီဒဏ်ရာကို ပျောက်အောင် ကုဖို့ ဆိုတာ.. နှစ်ရှည်လများ.. အချိန်ပေးရသတဲ့.. ဒဏ်ရာက ပျောက်တာတောင်.. အမာရွတ်ကတော့.. ကျန်စမြဲတဲ့..
အမာရွတ် မကျန်စေချင်ရင် ပျက်ကြွင်း ညှိတ်မှ ခံယူပြီး.. နှလုံးသားကို အမြန်ဆုံး အစားထိုး ပစ်ရမယ်..
မဲရှိုး ထွက်အိုင်ခြိုးဟာပဲ၊ ကိုမှုးကြွယ် အတွေးကတော့.. ဂန္ထဝင်မြောက်ပါပေ့ဗျာ.. ကဲ.. ငါ့ရဲ့.. ဆုံးရှုံးသွားတဲ့.. နှလုံးသားကို.. အမြန်ဆုံး အစားထိုးဖို့.. သင့်တော်သော နှလုံးသားပိုင်ရှင်ကို အမြန်ဆုံးရှာ စမ်း... ရှာ စမ်း..
ဟုတ်ပြီ.. ဒီမှာ အောင်ရဲ့.. သမီး.. လုံးတင်မှ ကို.. ဒီဟက်ဆောင်ပရွှေသင်း တွေ့ရီ.. ခင်မင်ကျွန်ုပ်ကို... ဝ- ဖြိုးတော့... ဖြိုးတော့... ဟီ- ငါ့နှယ်.. ပေါ်ဒေါ့ လိုက်တာ..
ပြောနေကြတာပေါ့ နှလုံးသား အစားထိုး ကုသဖို့.. လုံးဝမ ကြီးသေး.. အပြန် ပြေး.. ဟဲ.. ဟဲ..
၁၀၇

အခန်း (၈) ကျုံးနိမ့်သူက ယောင်မေတ္တာ

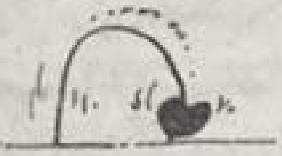

အဲ... စား... စားပါကွ
ကိစ္စမရှိပါဘူး..အမေ
သားအတွက်..ဘာမှ
မပူနဲ့..

ကွတ်... ကွတ်
ကွတ်...

ဟာ...
၁၁၂

ဟင်း

အခန်း (၉) စုံထောက်ကြီးဦးနံပြားရောက်ရှိလာခြင်း

ဒီမှာ... ကိုမောင် မောင်ရေ...
ခင်ဗျားသိထားဖို့က..ရုံးထောက်ကြီးဦးနုပြားနဲ့ ပတ်သက်လာပြီဆိုရင်..ငါ့ပြဉ်ခင်းပုန်းနေပြီး မလွှတ်ဖူးဆိုတာ..ဒါထားပေတော့..အဟင်း တရားဥပဒေကိုရင်ဆိုင်လိုက်ပါဗျာ...
သူနဲ့သွားရှင်း ကြပေါ့ဗျ...
3—4

ဒီလို.. ဦးစလှုယ် မပြောနဲ့လေ.. ဦးရှောလေ လားမိုး ရဲ့ ဆောက်လုပ်ရေး လုပ်ငန်းစုရဲ့ပိုင်ရှင်ဖြစ်တဲ့ ခင်ဗျားဟာ.. ဒီကိစ္စတွေမှာ တာဝန်အရှိဆုံးပဲဗျ....
သဘောပေါက်..
ရှန်ကုန်က..ခင်ဗျားပျောက် သွားပြီဆိုတော့ အက်ခိုင်ဘူတွေက ဒီအသွန်ကို ကျူပ်လိုလူလက်ထဲအပ် လိုက်တာဟာ...ခင်ဗျားအဖို့ ကံခိုးမိုးမဖြောင့်ကျတော့ တာပေါ့ဗျာ.. ဟဲဟဲ...
မလဲကတော့ကွာ....
ခင်ဗျားရှောင်နိုင်မယ့်နေရာတွေစုံစမ်းဖို့ ခင်ဗျားတို့အိမ်ရောက်ခဲ့တယ်.. အင်း! ခင်ဗျားတူမအချောဆုံးအစ်မဟာ.. အင် မောက်လိုက်ပါးနပ်ပါပေတယ်...
သမီးတို့လေးလေးရော..ကွဲ့
သမီးလားဟေ့
မသိဘူးရှင့်... သမီးတို့နဲ့ ရန်ဖြစ်ပြီး.. သေခန်းဖြတ်ဆိုပြီး အိမ်ပေါ်ကဆင်း သွားတော့တာပါပဲရှင်..
ဝါးရုတွေကတော့ ပတ်နေပြီ...
လေးလေး တစ်ယောက်..ဘယ် ဆောင် ဘယ်ကမိုး.. ဆိုက်နေပြီလဲနော်.. ဟင့်...

ဒါနဲ့ဘယ်နေရာတွေကိုများ သွားနိုင်တယ်လို့ထင်လဲကွဲ..
မသိပါဘူး..ဘာဘရယ် သမီးတို့လဲ ရှာမဲ့နေတာပါပဲ.. ဘာဘတို့များတွေ့ခဲ့ရင်လေ.. သမီးတို့ကိုလဲ.. အကြောင်း ကြားပေးပါနော်..နော်..
ဟင်းဟင်း နံပြားကိုဒီလိုပတ် လိုက်တယ်ဆိုရင်တော့ လည်ထွားနေတာ မှတ်မိနေပြီ...
နောက်နေ့ကျတော့ကျုပ်တပည့်ကိုစီရောင်း သွားပုံနဲ့..အပြင်ထွက်ရှာခိုင်းလိုက် တယ်လေ..
ဒီမီဒီရှင်တို့..ဒီမီဒီရှင်တို့ ဦးခေါင်းခေါင်းအစိုတာရှိပါသလား
ဖေးဖေး တစ်ယောက်.. ဘယ်ကိုရောက်လို့ ဘယ် ပျောက်နေမှန်း မသိပါဘူး ရှင်..ကြာပြီပါဘီ.. ဟင့်..ဟင့်..
သမီးတို့လဲ လွမ်းလှပြီ.. ဟင့်... ဟင့်..
ဦးက..တိုက်လွှဲပြန် သိဆိုင်ကပါ..ဦးခေါင်း ခေါင်းကထိုးထားတာ ရှယ်ယာ ထိက..ပေါ်ဘက်တုံးရှင် လေးသပင်ငါးသိန်းပေါက်လို့ လာစာမကြောင်းကြားတာကွဲ..

ရှင်...
မလေးသွယ်
ပြုံးသိန်း
အဲဒါ..ဦးမောင်မောင်ဘ ကိုယ်တိုင်လက်မှတ်ယူပြီး ဦးတို့ဆိုင်ကို.. အမြန်ဆုံး လာခဲ့ပါလို့.. ကဲသွားမယ် နော်..ကလေးတို့....
ဟိုး..ဟိုး..နေ..နေပါဦး..ဖေးဖေး ကိုယ်စား.. သမီးတို့ လိုက်လို့မရဘူးလား ဟင်..
မရဘူးကွဲ့.. သူကိုယ်တိုင်လာမှ...
ခက်တာပဲ.. ဖေးဖေးက.. ခရီးသွားနေတယ်..
ဒါဆိုလဲ..လိုက်ခေါ် လိုက်ပေါ့!...
အဖေးကြီးရှင့်..သမီးတို့ မသွားတတ်ဘူး...
ဒီလိုဆို..သူ့လိပ်စာသာပေး ဦးတို့ဆိုင်ကပဲ အကုန်စာချုပ်ပြီးလိုက် ခေါ်ပေးမယ်..ဖေဖေကထူးရှင် ဆို ဖြင့်ပွဲကို ခမ်းခမ်းနားနားလုပ်ဖို့ သူကိုယ်တိုင်ရှိမှ ဖြစ်မယ်ကွဲ့
ဟင်...

လေးမျှော် ဘယ်လိုသဘော ရှိသလဲ...
(၄၅) သိန်းနော်.. ငါတော့ လက်မှတ်မခံသင့် ဘူး..ထင်တယ်..
အေး..ဦး.. လေးလေးလိုပ်စာ..အဲဒီ ကြိုးကိုင်းရွာကိုရောက်ရင်..ဆရာလေး ကိုကြည်နိုင်ကို အရင်ပေးနော်..
စိတ်ချ..ကာရာနေပါ ဘွားလိုက်မယ်
ကျုပ်အတွက် အသုံးမပြုဘဲ ကလေးထိုက်တာ ပါလေ..တာဝန်ကို လောက်ပါဘူး ဟင်းဟင်းဟင်း
ဒီတော့ ပြီးဆိုတော့ကျုပ်အမှုသည်တွေက လိုက်လဲ လိုက်မယ်ဆိုပြီး လိုက်လာခဲ့ကြတာပဲ ဒိုင်ဘာက..စခန်းမှူး ဦးအုန်းခွေလိုလဲ တစ်ခါတည်း ခေါ်ခဲ့တယ်လေ...
ဦးနံပြားရဲ့ ဖကားအသုံးဝယ် လှန်ရှာမှ ဓိတ်တိုနေပုံရသော လူတစ်ဦးမှာ လူအုပ်ကြားမှ တိုးထွက်လာကာ.....
ကျောက်ဆိုရန်ကြောက် လို့ ငှက်ပျောခြံရောင်းပြီး တိုက်ဒိုလေးဝယ်နေတဲ့ ဓိတ် ကူးပြီး ငွေကြိုးလေးမိပါတယ်၊ မင်းက လူလိမ်ပဲကွ..၊ ငါ့လုပ်လိုက်ရ.. တောက်!

ကျုပ်ဆိုင်က ဆောက်လုပ်ရေးပစ္စည်းတွေ အကြွေးမှတ်ပြီး ယူထားတာ နည်းသလား၊ အဲဒီ အကြွေးတွေကြောင့် အိပ်ယာထဲ လဲပြီး ဆရာဝန်ခေါ်ကုရတဲ့ ဆေးဖိုးပါ မင်း လျော်ရမယ် မောင်ဖောင်ဖာ
ဒီထဲမှာ ကျုပ်တို့ အခံရဆုံးပါဗျာ.. ဘယ်နှယ် မိဘ အမွေအိမ်လေးသာ ဖျက်ခံရ အိမ်ဖျက်ပြီး ရောင်းလို့ရတဲ့ ပိုက်ဆံတွေလည်း နင်းတို့ပဲ ယူသုံးတယ် ၊ ခု ကျုပ်တို့မှာ ခုတင်တွေ ကြားမှာ ခိုမိုးပြီး နေရတာ တစ်နှစ်ကျော်ပြီဗျ
လုပ်ရက်ပါပေ့ရှင် ချားတို့ လင်မယားမှာ ငါးသောင်းလေသည်း အလိုက်ပေးရတယ် ဦးထက် ပိုဆိုးတာက သိက္ခာ ကျတာရှင့် တိုက်နဲ့ နေချင်တဲ့ လင်မယား ခုတော့ ကွက်ပုံကြား တဲထိုး နေရပြီလို့ အရပ်က ယေးငေါ့နေကြ သတော့ ကိုထူးဆန်းရေ... ကန်ထရိုက်ကြီး ယုံမိလို့ ချားတို့ ငါးပါး မှောက်ကုန်ပြီတော့ ဟော့ဟော့
သတိ သတိ
၁၂၂

ကဲ..ကဲ.. ခုန်နာတွေ အားလုံးကို တရားရုံးရောက်မှ ရှင်းကြတာပေါ့ဗျာ.
ဗြော်..ဦးဘစိ.., ဒီတရားခံကို ဒီမှာ ခဏ ချုပ်ထားပေးပါ. ဖြီး ရွာသူသားတွေရော ကျုပ်တို့ပါ စားဖို့ တစ်ခုခု လုပ်ပေးစမ်းပါဦးဗျာ..ဟဲ..ဟဲ..
စားပြီးပြန်မှ ကျုပ်တို့ က... ကြိုက်တာဗျ ဟဲ...ဟဲ

ဒီလို ယုံကြီးနဲ့.. ချေးယိုပေးပေါက်.. ကယ်လို လုပ်ရ ပါ့နော်.. ဝဋ်ကြီး လိုက်တာ.. ဖောင်ဖြောင်ဖော ရယ်.. ဟီး.. ဟီး..
မဲကြော်ကို ယုံမှား မိလို့.. အိုး..ဟိုး..ဟိုး.. အမြွာနှစ်ကောင်ကို ယုံမှားပြီး လိပ်ပြာလေး မိလို့..ခုတော့.. အိုး..ဟိုး...ဟိုး..
ဟောကောင် အဲဒါကြီးနဲ့ ဒိုက်ပြန်နေရဲ့
ဒိမ်
ဟင်... အနိုကယ်ပြီ အောင်.. သားကို.. လာကြည့်တာလား ဟင်...
ဟား... လာကြည့်တာကွ ငါ့သမီး ကိုအောက်ထပ် လူလိမ်နဲ့ မတော့ရအောင်... လူလိမ်ဆိုတဲ့ ရုပ်ကို ဟယ် ဟဲ လာကြည့်တာကွ ဝဲ့...
အိ..

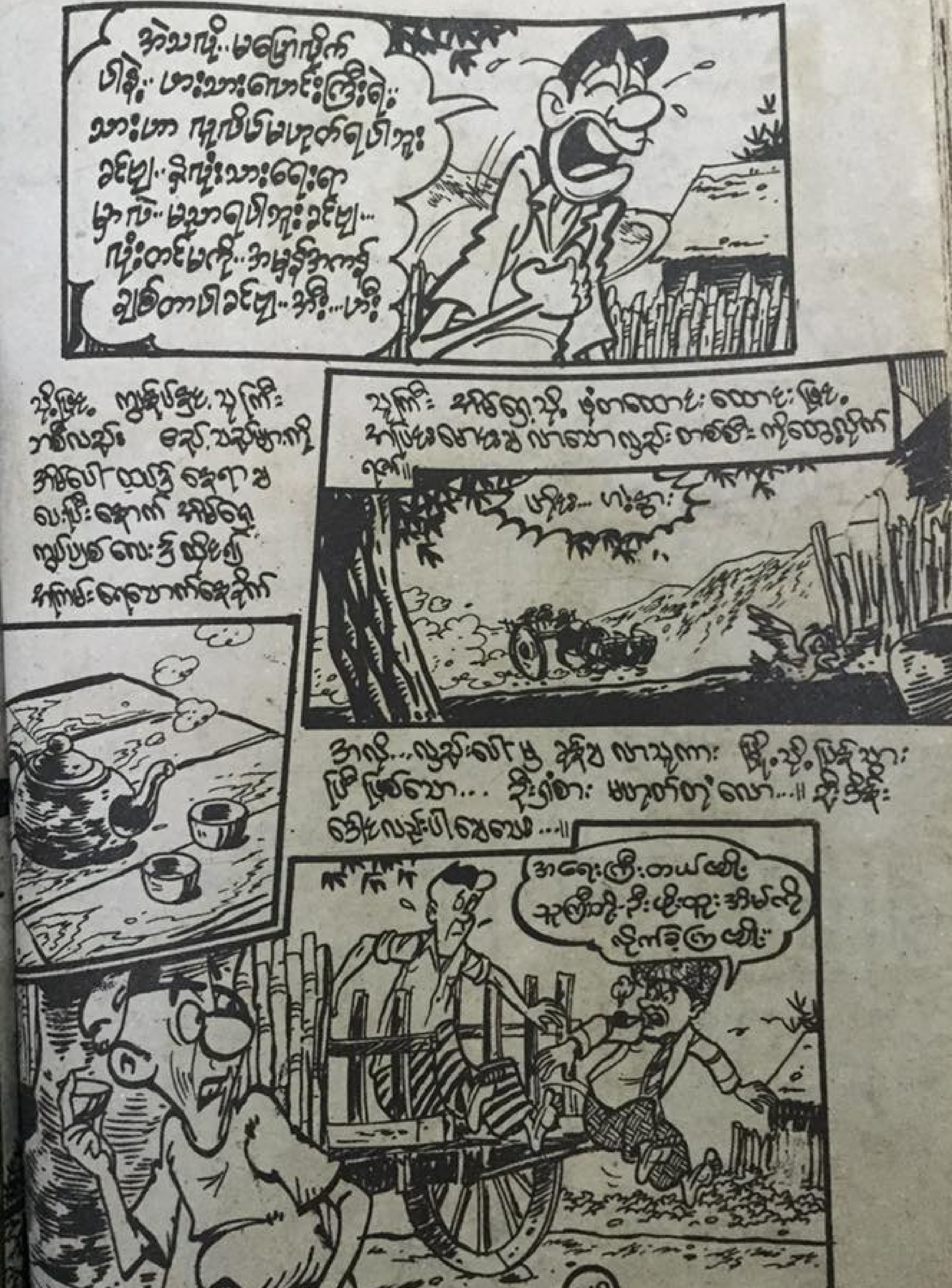
အဲသလို..မပြောလိုက်
ပါနဲ့.. ဟားသားကောင်းကြီးရဲ့
သားဟာ ရှုပ်ပါမဟုတ်ရပါဘူး
ခင်ဗျ..ခုလိုသားရေးရာ
မှာလဲ..မသာရပါဘူးခင်ဗျ...
လုံးတင်မကို..အမှန်အကျ
ချစ်တာပါခင်ဗျ..အီး...ဟီး
သို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်နှင့် သူကြီး
ဘကြီးလည်း ခေါ်သည့်များကို
အိမ်ပေါ်ထည့်ပြီ နေရာချ
ပေးပြီးနောက် အိမ်ရှေ့
ကွပ်ပျစ်လေးတွင် ထိုင်၍
ရေနွေးကြမ်းသောက်နေစဉ်
သူကြီး အိမ်ရှေ့သို့ ဖုန်တထောင်းထောင်းဖြင့် အပြေးမောင်း၍ လာသော လှည်းတစ်စီး ကိုတွေ့လိုက်ရ၏။
ဟိုး... ဟဲ့ရှား
အလို...လှည်းပေါ်မှ ခုန်ဆင်းလာသူကား ဖိုးသို့ဖြစ်သွား ပြီ ဖြစ်သော... ဦးရှုံးစား မဟုတ်တော့ပေ...။ ထိုဦး ပြင်းလည်းပါပေသေး...။
အရေးကြီးတယ်ဗျို့
သူကြီးတို့-ဦးဖိုးရှုံးအိမ်ကို
လိုက်ခဲ့ကြဗျို့

နေပါဦး. စုံထောက်မင်း ရဲ့ အိုးသော့ကြီး က... လာရှာ တာအဓိပ္ပါယ် ရှိမှာပါဦး မှ....
မြေခွေးလို မမြင်ဘူးဗျာ၊ ဒီကိစ္စက အရေးကြီးတယ်။
ဘာကိစ္စများပါလိမ့်.
ဦးဖိုးရုးငွေ ပျောက်ဆုံးမှုကို ကွင်းဆက် ရမှီဗျ၊ မကြာခင် ငွေတွေ ပြန်ရတော့မယ်။ လာ..လာ..၊ ဦးဖိုးရုးအိမ် အမြန်သွားကြစို့.
ပျောက်ဆုံးသွားသော ကျောင်းရုံးငွေများ ပြန်ရတော့မည်ဆိုကြ ကျွန်ုပ်တို့လည်း ဝမ်းသာ အားရဖြင့်။ ဦးရှုံးစား နောက် အပြေး လိုက်ပါကြလေ၏ စိတ်ထဲမှာလည်း
ဟေ့ကော. ဟေ့သား ဦးဖိုးရုးပါမြစ်မှာ လို့ ကဘိသေ့တာ မှုန့်နေတာပဲ

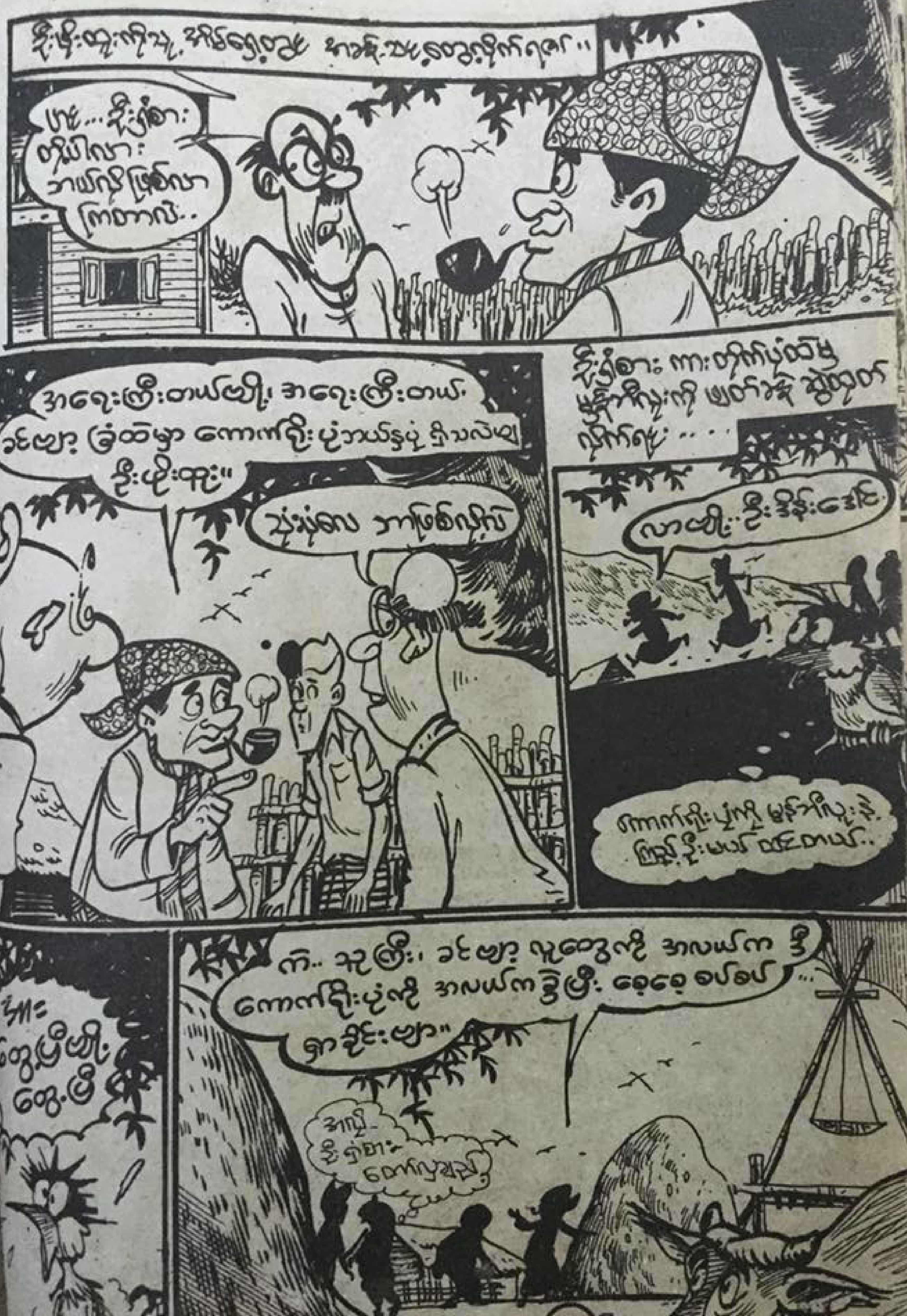

ဦးမိုးထူးကို သူ့အိမ်ရှေ့တွင် အခန့်သင့်တွေ့လိုက်ရ၏။
ဟေ့... ဦးရှုံ့ခြား တို့ပါလား ဘယ်လိုဖြစ်လာကြတာလဲ..
အရေးကြီးတယ်ဗျို့၊ အရေးကြီးတယ်၊ ခင်ဗျား ခြံထဲမှာ ကောက်ရိုးပုံဘယ်နှပုံ ရှိသလဲဗျ ဦးမိုးထူး။
သုံးပုံလေ ဘာဖြစ်လို့လဲ
ဦးရှုံ့ခြား ...
လာဗျို့.. ဦး...
ကောက်ရိုးပုံကို မွှေ...
ကဲ.. ဘကြီး၊ ခင်ဗျား လူတွေကို အလယ်က ဒီ ကောက်ရိုးပုံကို အလယ်က ခွဲပြီး ရှေ့ရှေ့ ပေါ်ပေါ် ရှာခိုင်းဗျာ။
အား တွေ့ပြီကျိုး တွေ့ပြီ
အလို- ဦးရှုံ့ခြား- တော်လှချည်

ကျွန်တော် ရိုသေစွာနဲ့ ဒီစာကို ဦးရွှေဘား မှ တစ်ဆင့် ပေးခိုင်း လိုက်ပါတယ်၊ ကျွန်တော့်ကို ဦး. ရှာပါ ဦးဗျား ဘဘ ထိန်းသိမ်း ထားတဲ့ ကျောင်းသုံးငွေ... တစ်သိန်းကျော်ကို ကျွန်တော်ယူသွားတာပါ...တဲ့!
ဘာလို
ဟင်
ဟင်...ဟုတ်ရဲ့လားဗျာ
ဘဘ. အိပ်ပျော်နေတုန်း အကျိုက်ပုံဆိတ သော့နဲ့. သေတ္တာကို ဖွင့်ပြီး ကျောင်းငွေ တွေကို ယူသွားလိုက်ပါတယ်...တဲ့! ပြီး...သေတ္တာကို သော့.ပြန်ခတ် ပြီး... ခြေရာ မဖျက်ပြန်သွား ခဲ့ပါတယ်တဲ့!
ပြီး... ငွေတွေကို ဘာလမင်က ကောက်ရိုးပုံ ကောက်မှာ... မြှုပ်ထား လိုက်ပါတယ်...တဲ့!
ဒါကြောင့် ဦးရွှေဘား သိတာကိုး ဟိ...ဟိ
ဒီငွေတွေကို ဘာကြောင့် ယူလဲ ဘာကြောင့် ပြန်ပေး ပလဲ ဆိုတာ... ကျွန်တော် ရှင်းပြပါ့မယ်... ကျွန်တော့်ကို ခွင့်လွှတ် နိုင်မယ် ထင်ပါတယ် တဲ့!...

လုံးတာမကို ကျွန်တော် ရူးမတတ် သိပ်ချစ်ပါတယ် ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်ဘဝက ဆင်းရဲနွမ်းတော့ လုံးတာမကို ကျွန်တော့်ဘဝထဲ ဆွဲခေါ်ပြီး မဒုက္ခပေးရက်ဘူးလေ... ဒါပေမယ့်... တဲ့...
လုံးတာမကို လည်း ကျွန်တော် မမေ့နိုင်လောက် အောင်ဘူးလေ။ ဒီတော့ လုံးတာမကို ချမ်းချမ်းသာသာ ဖြစ်စေဖို့.. ကျွန်တော် ကယ်လို့ ရပါ့မလားလို့ အဘိုးကိုတိုး စဉ်းစား နေပါတယ်... တဲ့
ဖြစ်ချင်တော့ အဘိုးမှာ... ဒါ့ကြောင့်... မောင်နဲ့တာကို ကျွန်တော် တွေ့ခဲ့ ရတယ်... တဲ့
တယ်မြိုး:ကျ တာကြီး အဲလေ..
အဘိုးမှ... ကျွန်တော့်မှာ စိတ်ဆိုး ဆော်ခိုက်စေ မရှိတော့တာပါပဲ။ ဒီတော့ ဒော့ရှကိုသာ... ရှုံးပြီး ဒါ... လုံးတာမကို... ချမ်းချမ်းသာသာ ထားနိုင်ပြီလို့လဲ စိတ်ကူး မိတ်မှာပါတယ်... တဲ့
၁၃၀

ဒါနဲ့ပဲ ကျွန်တော် ရေပြင်ပ ခံ့ ပဲကို ဖော်တွေကို ထုတ်ယူ ခဲ့ပြီး
မှတ်သား လိုက်ပါတယ် တဲ့
ဦးဖိုးပေါက်မှုမှာ... ကျွန်တော်ကို ကယ်သူမှ မထေးကြဘူးလေ... ကျွန်တော့်ရဲ့
ဦးဘသားတစ်ခုကြည့်မှု ကာယာတစ်ရှူး လေးစားမှုတွေကို ဒုတ်ုး လုပ်ခဲ့ ပြီတော့ပါပဲလေ..
ဒါပေမဲ့ အာကရယ်... လုံးတေးမက ကျွန်တော့်ကို ရှာမယ် ရှာမယ် လုပ်လာတယ်လေ... တဲ့!"
အဲဒီကိစ္စကို တစ်နေ့ လုံးတေးမ ရဲ့ သူ့တော်း ပြောပြမှ နဲ့ မေး လိုက်တော့
အိမ်မှာ... လုပ်စရာရှိသေးတယ် မအားသေးဘူး...
ဟင်
ဟုတ်တယ် လုံးတေး.. အိမ်မှာ သဘောတူတဲ့ သူနဲ့ ယူရ တော့မယ်..
၁၃၁

ဒါ… ဒါဆိုလဲ … လုံးတယ… နော်…
မိုးနဲ့မြေပါပဲလေ
ခုနီး

ကျွန်တော့်မှာ... ဆိုင်ခင်ဗျားရှုံးလို့ ဒီလှမှာသက် ရှိနေ... မဖြစ်တော့ဘူးလို့ ဆုံးဖြတ် လိုက်ပါတယ် ဒီနို့၊ ကျွန်တော်ရဲ့ ကြွေးပေး ပေးရပါ လိမ့်မယ် အာကျယ်....
ဘာနဲ့ဖြတ်ဆိုပြီး ပေးမှာတော့ ပေးစာရေးပြီး...
လုံးရေ... ရက်စက် လှချည့်ရဲ့.
လုံးတယ်မကို မရှုတော့ ဒီငွေတွေက... ကျွန်တော့် အတွက် ဘာလုပ်တော့မှာလဲ အာကျယ် တဲ့... ဟူး
ဦးမိုးထူး ကံကြီး သွားတာပေါ့.
ဒီငွေတွေပျောက်နေလို့ အာဃာတ်သည်းရဲ့နေရတာရယ် ငွေတွေပြန်ပေးရတဲ့နေမှာ အာကာရိယ... ကိုလည်း ကျွန်တော်တွေ့ မိပါတယ်.... ။
ဒါကြောင့်မို့... ကျွန်တော် ထွက်သွားပြီး၊ ဦးဖိုးစားရဲ့ လိပ်စာကို ... ဦးဖိုးစားကို အကျိုးအကြောင်း ပြောပြီး ... ငွေတွေကို... ဘယ်မှာ ... ဦးဖိုးစားကို ... ကျွန်တော့်ကို ... အား... မောမေတ္တာ တဲ့....

၁၃၃
MYO ZAW

ဒါနဲ့ ဗိုလ်လောက်ကြီး တို့ ဒီကောင်ကို
ခု ဖမ်းသွားခဲ့ပြီ မဟုတ်လား
ခင်ဗျာ..
ဗျာ.. အာ..ဟို..
ဟို..ဟိုလေ..
မဖမ်းတော့ပါဘူး

ဩရို.. ဒီကောင်ဘယ်မှာလဲ
ပို.. ပို.. ပိုလေ..
ဒုလဲ ဒုအမြစ် ကိုဝန်ခံ၊ ငွေတွေလဲ ပြန်ရပြီဆိုတော့ ဒု သွားလို့ရာ ဒွာ၊ ဆိုပြီး.. လွှတ်.. လွှတ်...
ဘာဗျ ဦးရှုံတား၊ တရားခံ တစ်ယောက်ကို ဒီလို လွယ်လွယ်နဲ့ လွှတ်လို့ရမလား ဗျ.
မဟုတ်ဘူးလေ ဦးဒုန်းငွေ ရယ် သူ့ခမျာ မျက်ရည်ကျလက်နဲ့ ဝန်ခံ တော့ သနားစရာကောင်း.. ကောင်း..
ဘာဗျ
ဥပဒေမှာ သနားတယ်ဆိုတာ မရှိဘူးဗျ၊ ဒီကောင်ခိုးတဲ့ငွေဟာ ဦးဖိုးရုံးတစ်ယောက်ပိုင်မဟုတ် ဘူးဗျ၊ အများပိုင်ငွေ၊ အများပိုင် ငွေ..၊နားလည်လား။
ဟင်!

မြန်ပေးပေး၊ မပေးပေး၊ ခိုးတာဟာ ခိုးတာပါဗျ၊ ဥပဒေအရ အပြစ်ပေးရမယ် ဆိုတာ စုံထောက် လုပ်နေပြီး ခင်များ မသိဘူးလား
သိ..သိ..
မောင်မေတ္တာကို မတွေ့တွေ့အောင်ရှာကြပေတော့၊ မမိလို့ကတော့ ခင်များတို့ အချုပ်ထဲ ဝင်ကြရမယ် မှတ်..၊ ဒါပဲ...
ဗျာ..
ဦးရှုံ့ဘား.
မှားတဲ့အခါလဲ မှားပေမပေါ့..
သို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့လည်း
ငွေထုပ်ကို ယူကာ

ရှိပက်ကို မြင်လျှင် မိုက်ကလေးကား
တ်ကိုင်၍ မျက်နှာလွှဲ၏။
၍ ကိုယ်တိုင်ကား ဒေါက်တာ
ကလေး လေးသား မာနီတူသော
း၊ ဝမ်းသာကြည်နူး၍ တစ်ဦးကျနေ
သူကို တွေ့လိုက်ရ၏။
ဒေါက်တာပြာလေးကား သူ့ဇနီး ကျွန်ုပ် ကထောက်ကြံသည် မြစ်ဆုံးမှ ရွာသားများ ပါကြွလာပြီ ရှိတာသိတာနှင့် ကြည့်ရှုနေ၏
ဘာကိစ္စများ ရှိလဲ ဆရာမလေး တို့
ဒီလိုပါ ခင်ဗျာ.. ကျွန်တော်က ဖိုးညို.. မိတ်ဆွေ ဒေါက်တာ ပြာလေးပါ ဦးကြီး
ဆေးခန်းရှေ့မှာ ရပ်ထားတဲ့ ကျွန်တော့်ကားကို မီးလုံးတွေ ခိုက်ခွဲပြီး ကားကို ရစရာ မရှိအောင် ခဲလုံးနဲ့ ပြစ်သွားလို့ပါ ဟိုမှာမြင်တဲ့အတိုင်းပါပဲ...

ဟဲ…ဟဲ
အမ်

ဦးကြီးရွာ: ရာအသဘယ်သူလဲ ကို ဗိုက်ကလေးက ပါလိမ့်မယ် အဲဒါ ရေးပျော်ပေးပါ ဦးကြီး
ဗိုက်ကလေးကား မာနီပါပါနှင့် သူကြီး ရှေ့ တိုး ထွက်လာရှာ၏
ဦးတာရာ ဘဲကို မခေါ်တော့ဘဲ ခုချိန်က ကျွန်တော်နာမည် ရှေ့မှာ... နာမည်တစ်လုံး ထပ်တိုး ပါရစေ သူကြီး
ရှိကြီး... ဟွန်း
ဗိုက်ကလေး ဆိုတဲ့ ကောင်မှာ... နာမည်တရား ကို အသက်နဲ့ ထပ်တူ ပြုပြီး ဆုံမြတ်နိုးတဲ့ ကောင်မို့ ကျွန်တော့် နာမည်ကို...
ခုချိန်ကစပြီး နာမည်တရား ဗိုက်ကလေး လို့ ခေါ်ကြပါ... ဒါပဲ
အခုဖြစ်တဲ့ ရက်က ကျွန်တော်ရယ်၊ ဓားကြီး ရယ်က... ကားနားမှာ... မှုပြီး အိပ်ပျော်နေခဲ့ပါတယ်... ကျွန်တော်တို့ အိပ်ရာက နိုးတဲ့ အချိန်မှာ... ဒေါက်တာဖြာလေး.က သူ့ကား တစ်စီးလုံး ရုပ်ဖျက် သုံး ယောက် ဖြစ်နေတာကို ပြပြီး ခိုပါတယ်...

အဲဒီမှာတင်.... တရားခံ ဘယ်သူလဲ ဆိုတာ... ကျွန်တော် သိရှိလိုက်ပါပြီ.... ဒါပေမယ့်....
တရားခံဟာ... ဘယ်သူဆိုတာ... ကျွန်တော်ပြော မထွက်ရက်အောင်ဖြစ်နေခဲ့ပါတယ်...သို့သော်လည်း အမှန်တရားကို မြတ်နိုး သူပါပဲ...
အမှန်တရား ဖိုက်တာလေး ဟာ... အမှန်တရား အတွက်... ရုန်းမှုးပါ တော့မယ်...
ဟောကောင် ဖိုက်တာလေး ဘယ်ကောင့်လက်ချက်ဆိုတာ မြန်မြန်ပြောစမ်း.....ငါ့ စိတ်မရှည်သူ သော့ကူးကွ နော်...
ဟုတ်ပါ
ပြောပါ့မယ် သူကြီး ပြောပါ့မယ် အမှန်တရား ဖိုက်တာလေးဟာ... ဘာကြောင့်၊ ဒီလောက် ပမာဏနေရသလဲ ဘယ်လိုခံစားနေရလဲဆိုတာ တရားခံကို သူကြီးတို့ သိလိုက်ရင်... ကျွန်တော့် အလို... ကိုယ်ချင်း စာနာမိမှာပါ...
ဂုဏ်ပြုဖြစ်အောင် ဂုဏ် လိုက်ပေးတယ်-
၁၄၀

တရားခံကို ကျွန်တော် ဖော်ပြတော့မယ်... တခြား လူတော့ မဟုတ်ပါဘူး၊
ကျွန်တော်ရဲ့ ဆရာလည်းဖြစ်၊ ယောက္ခထီးလဲဖြစ်တဲ့ ဦးဘွတ်ပိ ပါပဲဗျာ.
ဟင် ဟိုက်
အားလုံးကား တအံ့တဩ ဖြစ်ကုန်တော့၏။ ကျွန်ုပ်ကား မဟုတ်တမ်းတရား ရှုပ်အာလယ်တွင် ရှုပ်ရှက်ခံလိုက် ရသဖြင့် ဒေါသ ထောင်းခနဲ ထွက်သွားပြီး ....
ဟောတကောင် ဗိုက်ကလေး မင်း ငါ့ကို မဟုတ်တာ မစွပ်စွဲနဲ့. ငါက...
ဦးဘွတ်ပိ၊ ကျွန်တော့်နာမည်ကို အမှုတရား ဗိုက်ကလေးလို့ မြည်စွတ်တဲ့ လိုက် ဂွ!
ဂွကျ...ဗွင်း...ဗွင်း
ဂါ!... ဦးဘွတ်ပိ... သည်းခံပါဦး ဂါ!...

ဒီလိုပါ သခင်လေးက.. သူ့ကားကို ဆေးပေးလို့ ကျွန်တော်တို့ကို ကျွေးပေးပါတယ်၊ ပြီး.... သူ့ကားကို စောင့်ပေးလို့... ညအိပ်ခွင့်ပေးပါတယ်။ ကျွန်တော်နဲ့ တောကြီး မယ်အလှ တစ်လုံးနဲ့ ဝေတူ အိပ်ပါတယ်...
အိုဆရာ... အမေး ချင်သွားလို့ မျက်စိ ပျက်စီးကာ... မှုံနေခဲ့ပါတယ်.... အိုဒီ အဘိုးမှာ... ငွေသားဟောမျာ မြင်ကြားလိုက်ရလို့
ကျွန်တော်လဲ မျက်လုံးကို အားယူပြီး ဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့၊ တောစီးပိုင်ရှင်ကြီးကို ရှိုးသေဆဲ တွေ့လိုက်ရတယ်... ကျွန်တော် ထိုက်ပြီး ပြောလေ ကြိတ်ပြီး တစ်ကွက်လုံး မှာ... ဒီလိုမိနစ်ပိုင်းစီးတာ ဦးသုခ တစ်ယောက်ပဲရှိတာ မဟုတ်လား
ဒီနဲ့ ကျွန်တော်လဲ၊ မျက်လုံး ပြန်မှိတ်ပြီး သက်ပြင်းလိုက်တယ် မကြာခင်ပဲ ဒုံးဆိုင်း ဆိုတဲ့ ကြွေသံ ကျယ်လောင်ကြားလိုက်ရတာပဲ...
၁၄၂

ဘာဖြစ်ပါလဲ ဗိုလ်ကို့ ထကြွန့် ဆုံလေမယ် ဝါး မလောင်ရဲ့ ဇောက် မှူးအောင်ကို ၊ ထ, မကြည့်ဖြစ်ဘဲနဲ့ မိတ်ထိ ထမ်းလိုက်တာက... နက ဖောက်ထားတာ! မှုလမ်းနဲ့ တွေ့ကို...
ဗော်ကြီး အိပ်ရှုံးရဲ့၊ ကျော်ဖွင့်တယ်ပါ ထမ်းလိုက် တယ်...
မနက်ကျမှ သစ်ရွက်လေး ခြောက်မှ ကားက မီးဖိုးတွေကို ခွဲ၊ ကားကိုခိုင်း ဖြတ်သွား မှာမိုးလိုက် ရတယ်... ဆိုးပါတယ်ဗျာ....
ဦးတွတ်ပြီ အလှလောက်ရှိ နဲ့စုံမ မလေးသူ့ပါ အလှလောက်မှာမို့ ကျွန်တော်တစ်ရုံ့ခေါ်ပါလေးတယ် ဒါလေမယ်. ကျွန်တော်ဟာ. အမှန်တရား ဖိုက်ကလေးပါ၊ ဒါကြောင့် ခုလို တရားခံကို ဖော်ထုတ် လိုက်ရတာပါ...
ဖိုက်ကလေးရယ်၊ ပြဿနာတွေ ကြည့်ဆုံပါလေး တယ်ဟယ်... ဖိုး...ခိုး
အမှန်တရား ဖိုက်ကလေး

ဒီလူက ကျွန်တော် ရွာကို စ ရောက်လာတုန်းက ကျွန်တော်နဲ့ ကစားဖော် ကစား ဖြစ်ခဲ့ပါတယ် အခု နေသူ့နဲ့ ကတော့ ဖျက်ဆီးတာ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်
အင်း.. ဒေါက်တာ ပြောတာ မှန်နိုင်ပါတယ် ခုလိ.. ဦး ယောက်ဖ ကိုယ်တိုင်က ပြောတယ် ဆိုတော့ သေချာမှာပါ.. ကဲ.. ဦးကြီးရေ...

ကျွန်တော်တို့ ဘဝတူတွေ ဖြစ်သွားကြပြီနော်.. ဟီး..

ဖြီး... ကျွန်တော့် အမှုက ကိစ္စမရှိဘူး... ရန်ကုန်ရောက်ရင်.. မေမေလားဝါးဘော်က.. ငွေထုတ်ပြီး.. လျော်လေး လိုက်ရုံပဲ.. ဒါနဲ့.. အခုကာယ်တွက်တော့.. လျော်ဖို့ ရှိရဲ့လား..
မရှိဘူး၊ ရှိလဲ မလျော်နိုင်ဘူး၊ ငါလုပ် တာမှ မဟုတ်တာ.
ဘိုး.. ဘိုး.. ဒီလို ပြောလို့ မရဘူးလေ.. ဥပဒေပုဒ်မ ကြောင်းအရ.. အခုကာယ်တွက် မလျော်နိုင်ရင် ထောင်ကျမှာပဲ..
အို...
ဘုရား ရေ ဗီး
လ!! ဘာပြောမှာလဲဗျ.. အတာစိမ်းပစ္စည်းကို ခိုးလို့ မင်းထက် ဖျက်ဆီးတယ်ဆိုတာ ဥပဒေမှာ.. မင်းမှု ဖြစ်ကဲဗျ... ထောင် (၂) နှစ်ကနေ.. (၁၀) နှစ် အထိ.. ချ နိုင်တယ်.. အခုနိုင်ငံ ရင်.. ကြီးစွာ ထိပြစ်အား ရှိတယ်.. ဘာမှတ်လဲ..
ဟဲ.. အခုကာယ်တွက်တော့.. ငါဆွဲကောက်ယူလိုက်တာ ကန့်ထွေပြီ၊ ပိုက်ကောလေး.. ပုံးကြောင်ကြောင်နဲ့ ထောက် ဖြင့်လိုက်တာကို ခိုးထွက် ဖို့လို့ ထင်နေတာကိုး.. ဟဲ အဲဒီနေ့က.. ငါ စီးလာတာ ဒီကောင်မှ မသိလိုက် ဘူး.. ဟဲ.. ဟဲ..

ဟော.. ကားရောက်ပြီတဲ့ဟေ့..
ထိပ်တုံးခပ်ထားတဲ့ တရားခံနှစ်ယောက်
ဟုတ်ကဲ့ ခင်ဗျာ
ဟီး..ဟီး

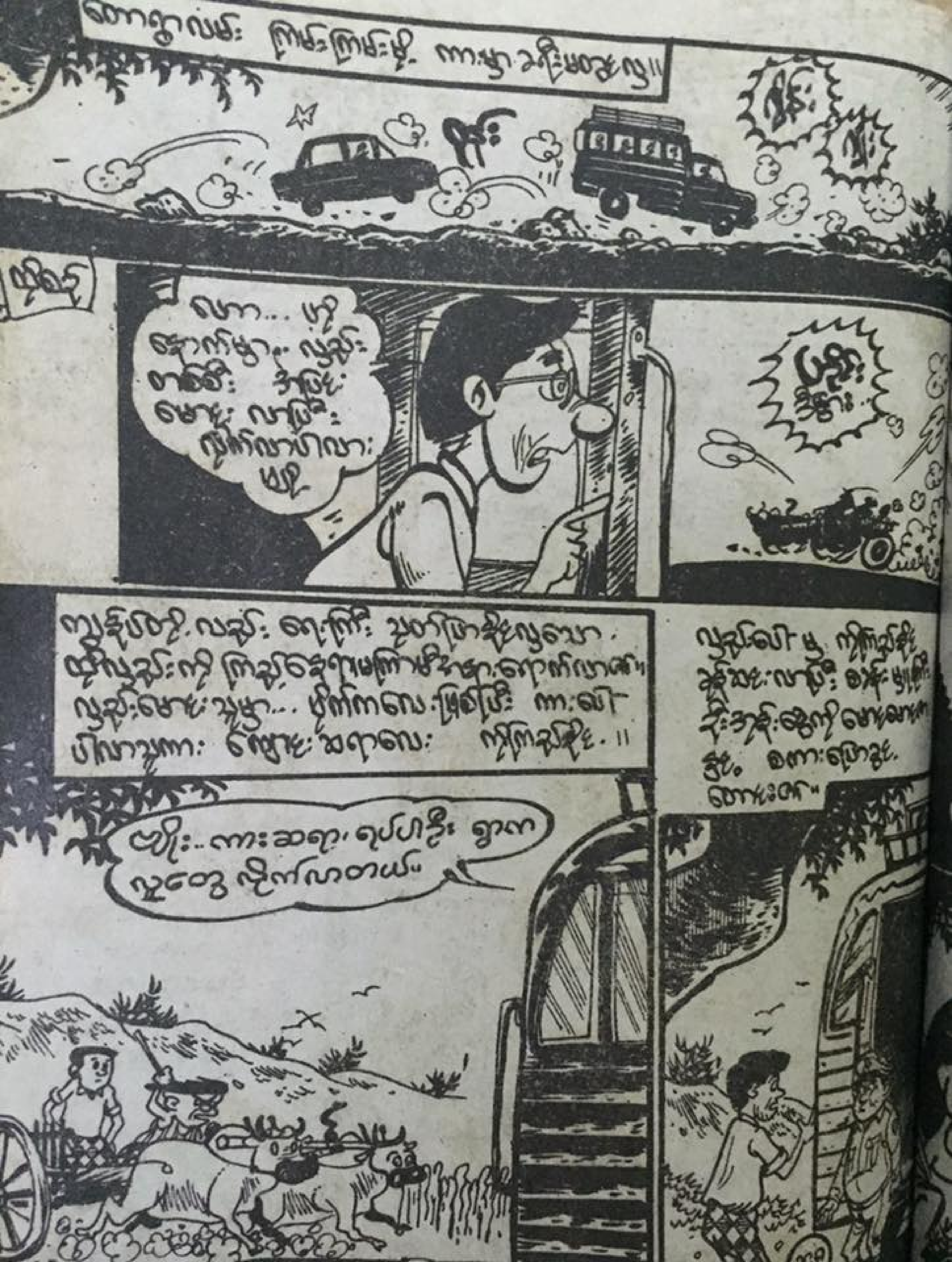

တောရွာလမ်း ကြမ်းကြမ်းမို့ ကားမှာ ခုန်ပေါက်နေလေ။
ဟော... ဟို အောက်မှာ.. လှည်း တစ်စီး အပြင်း မောင်း လာပြီး လိုက်လာတာလား ဟ
ကျွန်ုပ်တို့ လည်း ရေကြီး သုတ်ပြာ နိုင်လှသော ထိုလှည်းကို ကြည့်နေရာမှ ကားရပ်ရာ ရောက်လာတော့ လှည်းမောင်းသူမှာ... ဗိုက်ကလေး ပြူးပြီး ကားပေါ် ပါလာသူ ကား ကျောင်း ဆရာလေး ကိုကြည်ဦး ။
လှည်းပေါ်မှ ကိုကြည်ဦး ခုန်ဆင်းလာပြီး
ဟိုး..ကားဆရာ၊ ရပ်ပါဦး ရွာက လူတွေ လိုက်လာတယ်။

ကိုကြာညိုရိုး ကာကိုရွှေပါဗျ…
မောင်ရာ… ငါလဲ ဒီကိစ္စတွေ မသိဘူး၊ ခုမှ ဒီအကြောင်းတွေ လာပြောလို့ ကားလမ်း ဖွင့်ကြမှာ… တစ်ခုခုတော့ မှားနေပြီထင်တယ်
ဦးတွတ်ပီ ဗျာ… ဒီလို ကားကိုရိုက်ခွဲမဲ့ လူစား မဟုတ်ဘူး ဆိုတာ… တစ်ရွာလုံး သိတယ်
မဟုတ်ဘူးလေ၊ ခု သူ့ယောက်ဖ ကိုယ်တိုင်ကဝန်ခံနေတာပဲဗျာ။
ဟုတ်ပါတယ်… ဒါပေမယ့် သက်သေက၊ ဗိုက်ကလေး တစ်ယောက်ပဲ ရှိပါတယ်

ဟုတ်...ဟုတ်ပါတယ်
နိုး
ကိုဗိုက်ကလေးပဲ
ကားကိုဖျက်တဲ့နေရာမှာ
လည်ရှည်ဖိနပ် စီး
ထားတာ တွေ့တယ်ဆို
ဟုတ်...ဟုတ်ကဲ့...ဒါပေမဲ့ ကားကိုဖျက်
ခဲ့တာတော့ မတွေ့ပါ... မှ...
ဟာ.. တယ်ရှုပ်တဲ့
လူပါ၊ ကဲ.. ခင်ဗျားပါလိုက်ခဲ့
စခန်းရောက်မှ ရှင်းပေတော့

ကဲ.. မောင်တာ... ငါ့အသေတော့ ဒီကိစ္စ
မင်းသိတာ အတိုင်း အမှန်ကို... ပြောပြစမ်းပါ... သူငယ်ချင်းရာ
မေ့မေ့တာ ကား ထိုအခါမှ
ဟုတ်ပါတယ်.. ဒေါက်တာကြာကျောင်းရဲ့

ဟင်..
ဒါ မြင့်.. ဘယ်.. ဘယ်သူလဲ.
ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ပါပဲ...
ဟင်
လူအများ၏ အာမေဋိတ်သံများ ကျယ်လောင်စွာ.. ပေါ်ထွက်လာ၏။
ဟုတ်ပါတယ် ဒေါက်တာပြာလောင်ရဲ့ ကားကို.. ဖျက်ဆီးခဲ့တာ.. ကျွန်တော် ပါပဲ..
ဟာဗျာ.. ခင်ဗျား အတော် ဆိုးပါလား၊ ကွဲကြေသွားတဲ့ ကားပိုင်ရှင် ဘယ်လိုခံစားရမယ် ဆိုတာ ခင်ဗျား မစဉ်းစားရောသလား။
အဟင်း.. ဟင်း.. အဲ့ ကွဲကြေသွားတာက သက်မဲ့ ပစ္စည်းပါ.. ဗျာ မာလွမ်းပေါက် ပါကူး..
၁၅၂

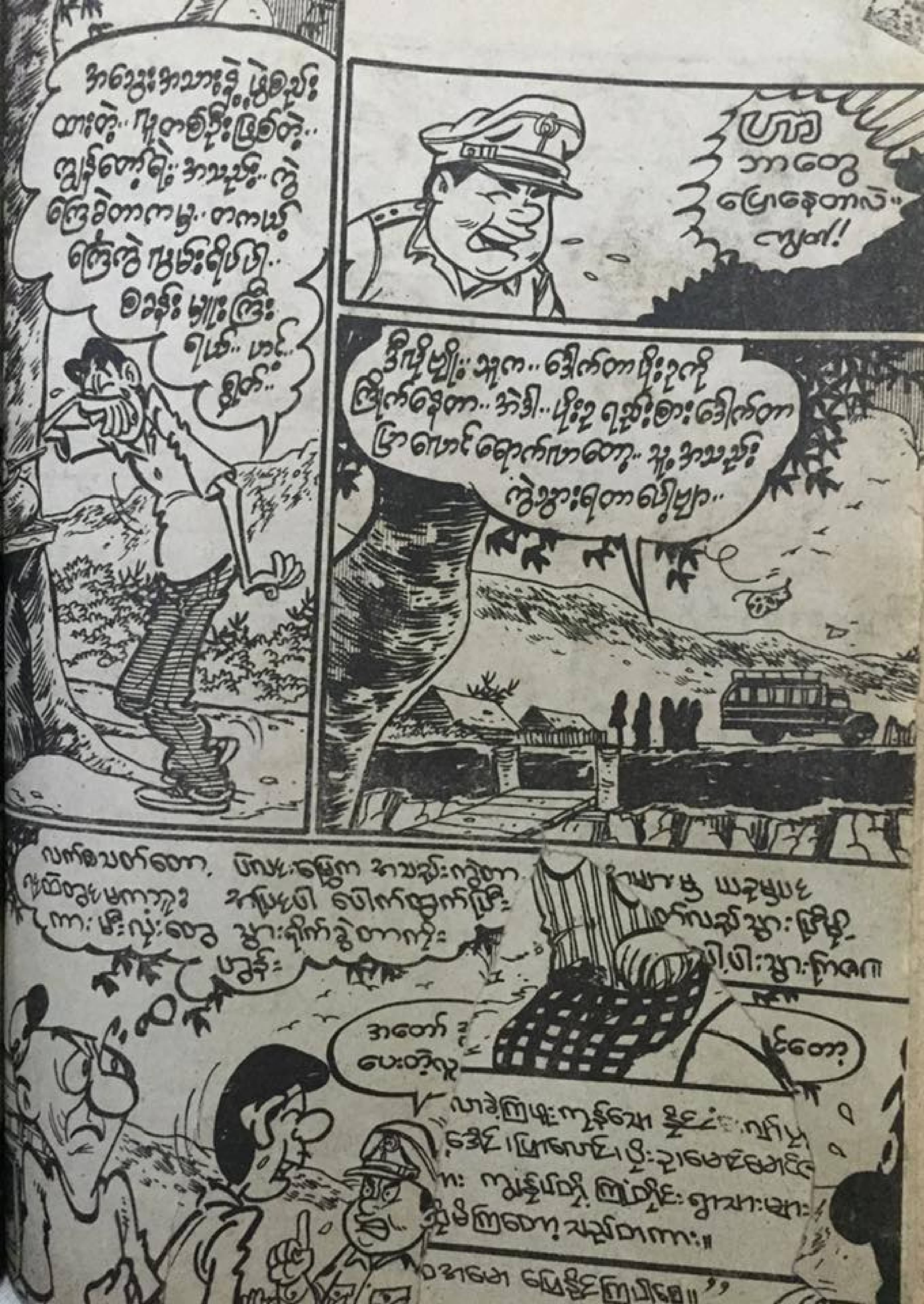

အရေးအသားနဲ့ ဖွဲ့စည်းထားတဲ့.. ဂုဏ်တစ်ခုဖြစ်တဲ့.. ကျွန်တော့်ရဲ့ အသည်း.. ကွဲကြေခဲ့တာကမှ.. တကယ့် ကြေကွဲ ဇာတ်လမ်းရှိပါ.. ဝေဒနာ များကြီး ရတယ်.. ဟင့်.. ရှိုက်..
ဟာ.. ဘာတွေ ပြောနေတာလဲ.. ကျွတ်!!
ဒီလိုဗျ.. အခု.. ဒေါက်တာမိုးဥကို ကြိုက်နေတာ.. အဲဒါ.. မိုးဥ ရည်းစား ဒေါက်တာ ပြာဖောင် ရောက်လာတော့.. သူ့အသည်း ကွဲသွားရတာလေဗျာ..

ဦး တွတ်ပီလို ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးက ဒီလို အသရေပျက် စေမယ့် အလုပ်မျိုး လုပ်မှာ မဟုတ်ဘူးလို့..
ဟုတ်ပ
ဟွန်း... ခုမှ
မှားတဲ့အခါလဲ မှားပေမပေါ့.. ဟဲ..ဟဲ..ဟဲ
ဟီး
ဖြို့ကို အသွား စကားပြောရင်းလဲ ရအောင်ပေါ့.. ဟိုရောက်မှ.. ကိုယ့်အဖြစ် ဝန်ခံပြီး၊ ဦးတွတ်ပီကို ပြန်ရှက်ဖို့ စိတ်ကူးထားတာကွ.. ဟီး...ဟီး...
ဟီး.. ဦးတွတ်ပီကြီးကို စ,တာပါကွာ..
ကဲ...ကဲ.. အားလုံး

မိုးနှယ် တစ်ခါက ကြံတိုင်းရွာသို့ရောက်လာခဲ့ကြဖူးကုန်သော နိုင်ငံ့ လက်မှုပညာသည်များ
ပုံဝတ္ထုကြီး ဦးရွှေမြား၊ ဦးခိုန်း၊ ဒေါ်မြ၊ ပြာလေး၊ ပွဲဥ၊ မောင်မောင်ဇော် နှင့်
ဝတ္ထုကြီး ဦးနံမြား အလုပ်တပည့်တို့အား ကျွန်ုပ်တို့ ကြံတိုင်းရွာသားများက
ဂုဏ်ယူစွာ အမှတ်တရ ပြောဆိုမိကြတော့သည်တကား။